

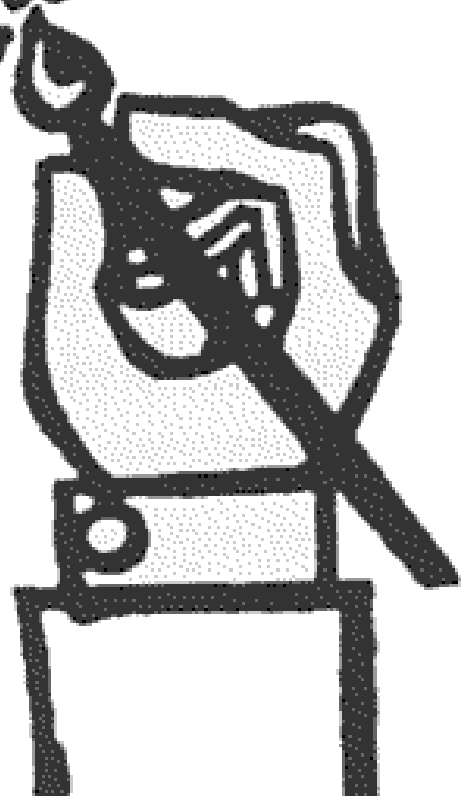
ZIZANIO

μια άτακτη
μη περιοδική έκδοση της

ΑΝεξάρτητης Αριστερής ΦΟΙΤητικής
Ομάδας γεωπονίας

εσακ

je participe
tu participes
il participe
nous participons
vous participez
ils profitent

τεύχος 13
2018

Φανατικέ αναγνώστη, κρατάς στα χέρια σου το 13ο τεύχος του ΖΙΖΑΝΙΟΥ!!

Για μία ακόμα χρονιά κυκλοφόρησε το ζιζάνιο και η συγκυρία που βγαίνει αυτό το τεύχος είναι πλούσια και ιδιαίτερη τόσο στη σχολή μας, τόσο στο χώρο της εκπαίδευσης, όσο και γενικότερα στο σύνολο της κοινωνίας. Ζητήματα που αγγίζουν όλους μας, τόσο ως φοιτητές όσο και ως ενεργά μέλη της ελληνικής κοινωνίας, αναλύονται με το δικό μας ιδιαίτερο και ενδιαφέροντα(;) τρόπο. Σκοπός του ΖΙΖΑΝΙΟΥ είναι να προσφέρει ένα διαφορετικό τρόπο ανάγνωσης της πραγματικότητας, να δώσει απαντήσεις αλλά κυρίως να δημιουργήσει ερωτήματα.

Αν αναρωτιέσαι ποιοι είμαστε...

Είμαστε η ΑΝΑΦΟΙΤΟ-ΕΑΑΚ

Είμαστε η Ανεξάρτητη Αριστερή Φοιτητική Ομάδα γεωπονίας, μια συσπείρωση φοιτητών, διαφορετικών πολιτικών αφετηριών, που με αμεσοδημοκρατικό τρόπο συντονίζεται και αποφασίζει. Η πολιτική μας αντίληψη και η πολιτική μας δράση αποφασίζεται μέσα από τις ανοιχτές διαδικασίες μας. Σ' αυτές ο καθένας ακούγεται ισότιμα χωρίς αρχηγούς, ιεραρχίες και καθοδηγήσεις. Μέσα απ' αυτές τις διαδικασίες αποφασίζεται και η δράση μας. Στη λογική αυτή δεν είμαστε μόνοι μας. Συντονιζόμαστε πανελλαδικά με τα υπόλοιπα ανεξάρτητα σχήματα της ΕΑΑΚ. Γι αυτό ακόμη, σε πείσμα των καιρών παραμένουμε ανεξάρτητοι από τους κομματικούς μηχανισμούς, το καθηγητικό κατεστημένο και την οικονομική χρηματοδότηση. Διαλέγουμε ένα δρόμο αντίστασης, αλληλεγγύης, συλλογικότητας και ανάπτυξης κοινωνικών αγώνων και τοποθετούμαστε συνειδητά σε μια αριστερή κατεύθυνση.

Θεωρούμε σήμερα ότι είναι αναγκαίο για να σπουδάσουμε με αξιοπρέπεια, το πανεπιστήμιο να μας παρέχει σίτιση, στέγαση, συγγράμματα, πτυχία με αξία και ισχυρά επαγγελματικά δικαιώματα. Κατακτήσεις που χρόνια τώρα προσπαθούν να αναιρεθούν

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

σελ 4-6

Το δωρεάν σύγγραμμα είναι κοινωνικό δικαίωμα, ένα κείμενο από τον περασμένο (ή και επόμενο) Οκτώβρη.

σελ 7-8

Δίδακτρα στα μεταπτυχιακά. Αυτοί ψηφίζουν, εμείς πληρώνουμε!

σελ 9

Δεν απαιτείται γεωπόνος!

σελ 10-12

«Γάμος από την κόλαση» μεταξύ Monsanto και Bayer

σελ 13-14

Απενοχοποιώντας την κάνναβη

σελ 15-16

Το Ελληνικό λάδι απειλείται

σελ 17

Too much milk in Europe

σελ 18-21

Η χαμένη τιμή της Ηριάννας Β.Λ.

σελ 22-24

Ένα Update για τις #ΣΚΟΥΡΙΕΣ

σελ 25-27

Το νερό δεν είναι για ξεπούλημα

σελ 28-30

Η «Ανάπτυξη» άραγε περνάει μέσα από τους πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας;

σελ 31-33

“Ναι” στις ελεύθερες κάμπιες!

σελ 34-36

Τα Φεστιβάλ του καλοκαιριού

σελ 37-43

Κατάλληλο... απαραίτητη εναλλακτική σκέψη

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Το δωρεάν σύγγραμμα είναι κοινωνικό δικαίωμα!

...ένα κείμενο από τον περασμένο (ή και επόμενο) Οκτώβρη...

Το δωρεάν σύγγραμμα, δεν αποτελούσε κάτι αυτονόητο για την ελληνική πραγματικότητα του 20ου αιώνα. Ο φοιτητής στο πανεπιστήμιο τη δεκαετία του '30, ήταν αναγκασμένος στην εξέταση (συνήθως προφορική) κάθε μαθήματος να προσκομίζει την απόδειξη αγοράς του αντίστοιχου επιστημονικού συγγράμματος, προκειμένου να την επιδείξει στον καθηγητή για να πάρει προσβάσιμο βαθμό. Αυτό συνέβαινε λίγα χρόνια αφότου θεσπίστηκαν οι εισιτήριες εξετάσεις για την τριτοβάθμια (μέχρι τότε η εισαγωγή ήταν συναρτημένης της δυνατότητας καταβολής διδάκτρων).

Μόλις το 1964 κατατέθηκε στη Βουλή το Νομοθετικό Διάταγμα 4379/1964 «Περί Οργανώσεως και Διοικήσεως της Γενικής Στοιχειώδους και Μέσης Εκπαιδεύσεως», από την κυβέρνηση του Γεωργίου Παπανδρέου με Υπουργό Παιδείας τον Ευάγγελο Παπανούτσο. Το νομοσχέδιο αυτό δέχθηκε οξεία κριτική και τελικά κατοχύρωσε μόνο τη δωρεάν εγγραφή στο σχολείο και στο πανεπιστήμιο και τη δωρεάν διανομή σχολικών βιβλίων από το κρατικό οργανισμό έκδοσης βιβλίων ο οποίος είχε ιδρυθεί μερικές δεκαετίες πριν από το καθεστώς Μεταξά.

Η χούντα των συνταγματαρχών, το 1971, προσπαθώντας να επιδείξει «φιλολαϊκό προφίλ», καθιέρωσε τη δωρεάν διανομή συγγραμμάτων. Μετά την πτώση της δικτατορίας, για κάθε μάθημα παρέχονταν συγγράμματα, όμως ήδη από τα τέλη της δεκαετίας του 1980 και τις αρχές της δεκαετίας του 1990 η δωρεάν διανομή τέθηκε στο στόχαστρο. Τότε τα

επιχειρήματα αφορούσαν την «δικτατορία του ενός συγγράμματος» την ανάγκη οι φοιτητές να διαβάζουν «βιβλιογραφία». Βέβαια, το φοιτητικό κίνημα από τη μεριά του πάντα υποστήριζε τη θέση να δίνεται δωρεάν όλο το απαραίτητο υλικό και προφανώς ζητούσε να παίρνει σοβαρά και τεκμηριωμένα εγχειρίδια και βιβλία, και όχι τις συχνά άθλιες σημειώσεις που ορισμένοι καθηγητές παρουσίαζαν ως «βιβλία».

Γύρω από τα πανεπιστημιακά συγγράμματα διαμορφώθηκε στην πραγματικότητα μια ολόκληρη βιομηχανία από τη δεκαετία του 1970 και μετά. **Υπερκοστολογημένα συγγράμματα, συχνά κακής ποιότητας και κακής εκτύπωσης, επέτρεψαν και εκδότες αλλά και κάποιους καθηγητές να κάνουν περιουσίες.** Το αποτέλεσμα ήταν να θεωρείται π.χ. τομή και σύγκρουση με το κατεστημένο όταν μεταφράστηκαν από ομάδα καθηγητών του ΕΜΠ τα «Μαθήματα Φυσικής του Πανεπιστημίου του Berkeley», αντί για τις σημειώσεις που δίνονταν μέχρι τότε.

Η πρώτη σημαντική αλλαγή γίνεται με τη «Μεταρρύθμιση Γιαννάκου» το 2007. Εκεί ο νέος «Νόμος-Πλαίσιο» κατοχύρωνε την δυνατότητα επιλογής ενός συγγράμματος από κατάλογο και διαμόρφωνε νέες διαδικασίες κοστολόγησης, ανοίγοντας και θέμα προοπτικής περιορισμού της δωρεάν διανομής συγγραμμάτων. Το 2010 άρχισε να λειτουργεί και το σύστημα διανομής συγγραμμάτων Εύδοξος. **Μέσα στην κρίση, ο πρώτος μνημονιακός νόμος για την παιδεία, ο Ν. 4009/11 («Νόμος Διαμαντοπούλου»), που επέμεινε στη παροχή**

μόνο ενός συγγράμματος ανά μάθημα (από κατάλογο) εισάγοντας και την έννοια του ηλεκτρονικού συγγράμματος, κατήργησε τη δωρεάν διανομή συγγραμμάτων σε όσους κάνουν δεύτερο πτυχίο (η τελευταία ρύθμιση καταργήθηκε το 2016).

Η διάσταση του ζητήματος της δωρεάν

εκπαίδευσης και κατ' επέκταση δωρεάν παροχής συγγραμμάτων θα λέγαμε ότι είναι ιστορική. Τα κυρίαρχα ερωτήματα που τίθενται στο δημόσιο διάλογο και χρήζουν αποδόμησης τα τελευταία χρόνια, σχετίζονται με την περικοπή της δημόσιας χρηματοδότησης για τα συγγράμματα και την αναδιανομή της σε άλλα «σημαντικότερα» έξοδα, όσο και με την ανάγκη αντικατάστασης του «μοναδικού» συγγράμματος, από τις «πολλαπλές» πηγές.

Η επισήμανση του κόστους των συγγραμμάτων αποτελεί εντελώς προσηματικό επιχείρημα. **Το ετήσιο κόστος τους ανέρχεται σε, περίπου, 54 εκατομμύρια ευρώ και αντιστοιχεί στο 1% περίπου του κρατικού προϋπολογισμού για την Παιδεία, ποσοστό εξαιρετικό χαμηλό, που συνδέεται με το συνολικό μικρό προϋπολογισμό για τη**

φοιτητική μέριμνα. Οι περικοπές που έγιναν από την παροχή δωρεάν συγγραμμάτων, από τους νόμους του 2007 και 2011 (Γιαννάκου και Διαμαντοπούλου αντίστοιχα), ουδέποτε αποδόθηκαν στην ενίσχυση των βιβλιοθηκών, με ποιο χαρακτηριστικό παράδειγμα την αδυναμία τους κατά

καιρούς να ανανεώσουν τις συνδρομές που επιτρέπουν την πρόσβαση στις ψηφιακές εκδόσεις των επιστημονικών περιοδικών. Η περικοπή δηλαδή αφορά το σύνολο των κονδυλίων που αποδίδονται ώστε κάθε χρόνο να εκπαιδεύεται το νέο επιστημονικό δυναμικό όλης της χώρας, χρηματοδότηση που δε θα έπρεπε να λογίζεται ως έξοδο, αλλά κοινωνική παροχή.

Οι μικρότερες παροχές συγγραμμάτων στους φοιτητές, οι ελλείψεις στις

βιβλιοθήκες όλων των πανεπιστημίων της χώρας, αντικατοπτρίζουν τη συνεχή μείωση των παρεχόμενων κονδυλίων για τη φοιτητική μέριμνα, γεγονός που αποτελεί κύρια στόχευση όλων των κυβερνήσεων.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το όλο σύστημα συχνά επέτρεπε σε εκδότες να κερδοσκοπούν. Ειδικά πριν την εφαρμογή της ηλεκτρονικής πλατφόρμας «εύδοξος»,

Το Υπουργείο χρωστάει ακόμη και για τα βιβλία μας και η διανομή σταμάτησε...

ΟΥΤΕ ΝΑ ΤΟ ΣΚΕΦΤΕΣΤΕ!

να μείνουμε χωρίς βιβλία ή να πληρώσουμε για αυτά

υπερασπιζόμαστε το δικαίωμα μας στο δημόσιο δωρεάν πανεπιστήμιο πριν να είναι αργά

ΑΝ.Α.ΦΟΙΤ.Ο ★ ΕΣΑΚ

οι υπερτιμολογήσεις ήταν συνήθης πρακτική. **Ταυτόχρονα η έκδοση συγγραμμάτων από ιδιωτικούς εκδοτικούς οίκους επιτρέπει τη δημιουργία δικτύων συμφερόντων με καθηγητές, που τελικά οδηγούν στην έκδοση και δωρεάν παροχή χαμηλής ποιότητας συγγραμμάτων.** Για την αντιμετώπιση και των δύο αυτών φαινομένων, ποτέ δεν αναπτύχθηκε μια συστηματική πολιτική ελέγχου, πέραν από μιας προσπάθειας στην πραγματικότητα να υπονομευτεί το κοινωνικό δικαίωμα στη δωρεάν παροχή συγγραμμάτων.

Την ίδια στιγμή ουδέποτε προωθήθηκε σημαντική η λειτουργία (ή αξιοποίηση όπου υπήρχαν) πανεπιστημιακών τυπογραφείων και πανεπιστημιακών εκδόσεων και συνολικά ενός δημόσιου συστήματος για την παραγωγή και διανομή υψηλού επιπέδου βιβλίων, συγγραμμάτων και εγχειριδίων. Αντίθετα, είχαμε συνεχείς περικοπές λειτουργικών δαπανών στα πανεπιστήμια.

Είναι σημαντικό από την άλλη μεριά να επισημάνουμε ότι για μία μικρή αγορά όπως η ελληνόγλωσση, χωρίς το σύστημα της διανομής στα πανεπιστήμια παρ' όλες τις ανεπάρκειές του, έγκυρα και αξιόλογα ελληνικά και ξένα ακαδημαϊκά συγγράμματα δεν θα είχαν εκδοθεί στα ελληνικά λόγω έλλειψης επαρκούς αγοραστικού κοινού.

Η υπεράσπιση των ηλεκτρονικών συγγραμμάτων συγκρούεται με όλε εκείνες τις έρευνες που έχουν διεξαχθεί και δείχνουν σαφώς, ότι το παιδαγωγικά αρτιότερο είναι το διάβασμα μέσω έντυπων μέσων. Αυτό δε σημαίνει, ότι η πρόσβαση σε επιστημονικά συγγράμματα και άρθρα είναι κατακριτέα, αλλά αντίθετα μπορεί να

δίνει την επιπρόσθετη δυνατότητα στους φοιτητές να ανιχνεύουν υλικό, μελέτες και δημοσιεύσεις πρόσφατες, να διευρύνει ορίζοντες. **Η βασική βιβλιογραφία στην οποία πρέπει να στηρίζονται σοβαρές μελέτες, διπλωματικές εργασίες και διατριβές, χρειάζεται να παρέχεται σε έντυπη μορφή στους φοιτητές και μπορεί ενισχυθεί από πρόσφατα άρθρα και δημοσιεύσεις που κυρίως προσφέρουν οι ηλεκτρονικές πηγές.**

Για να γίνει όμως αυτό θα προϋπέθετε κονδύλια για τα δικαιώματα που θα έδιναν πρόσβαση στις βιβλιοθήκες σε ηλεκτρονικές βάσεις περιοδικών, κάτι που τα τελευταία χρόνια, όπως προαναφέρθηκε για λόγους οικονομίας συρρικνώνεται έντονα.

Στην περίοδο που διανύουμε είναι έντονη η αίσθηση ότι βασικά κοινωνικά δικαιώματα καταργούνται ή αμφισβητούνται. Ενδεικτικό είναι το επιχείρημα που τονίζει ότι η ίδρυση κρατικών εκδόσεων σχολικών βιβλίων, και η δωρεάν παροχή πανεπιστημιακών συγγραμμάτων αποτέλεσαν πολιτικές πρωτοβουλίες αυταρχικών καθεστώτων (Μεταξάς, Παπαδόπουλος). Η στόχευση αυτής της σύνδεσης είναι άκρως επικίνδυνη, **γιατί στόχο έχει να στιγματίσει τις κοινωνικές παροχές, να τους προσδώσει εκείνη τη ρετσινιά που θα ανακόψει τους κοινωνικούς αγώνες για την υπεράσπισή και διεύρυνσή τους.** Ειδικά για όλους εμάς τους νεολαίους που αντιμετωπίζουμε ένα ζοφερό μέλλον, που οι «προφητείες» ότι θα ζήσουμε σαν τους παππούδες μας επαληθεύονται, είναι η κρίσιμη στιγμή για να ανασυνταχθούμε και να κερδίσουμε.

Δίδακτρα στα μεταπτυχιακά..

Αυτοί ψηφίζουν, εμείς πληρώνουμε!

Ας βάλουμε τα πράγματα σε μια σειρά γιατί...

...τα δίδακτρα στα μεταπτυχιακά δεν ήρθαν (ή μάλλον δεν θα έρθουν) ουρανοκατέβατα. Κυρίως θα λέγαμε ότι είναι αποτέλεσμα της συνεχούς υποχρηματοδότησης των ελληνικών πανεπιστημίων από το κράτος εξαιτίας των πολιτικών λιτότητας, που έχουν ως συνέπεια το κόστος σπουδών να μετακυλύεται στους φοιτητές.

Αυτή ακριβώς τη κατάσταση οικονομικής επιβάρυνσης των φοιτητων συνεχίζει και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ- ANEL με το νομοσχέδιο Γαβρόγλου, που ψηφίστηκε το καλοκαίρι. Στο νομοσχέδιο εισάγεται ο ορος αυτοχρηματοδότηση για τα ελληνικά πανεπιστήμια. Με απλά λόγια αυτό σημαίνει, ότι κάθε σχολή ή τμήμα πρέπει να βρει οικονομικούς πόρους, πέρα της κρατικής χρηματοδότησης, για να καλύψει τις ανάγκες του. Για τα Προγράμματα Μεταπτυχιακών Σπουδών αναφέρει συγκεκριμένα τα εξής (Κομμάτι του νομοσχεδίου από την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως):

Κάπου εδώ...

...εύκολα γίνεται αντιληπτό ότι έχοντας, από την μία ανεπαρκή χρηματοδότηση για την λειτουργία των Πανεπιστημίων, και από την άλλη δυνατότητα για κάλυψη εξόδων μέσω τελών φοίτησης, η επιβολή διδάκτρων στα Μεταπτυχιακά είναι σχεδόν δεδομένη.

Παραδείγματα επιβολής διδάκτρων εντοπίζουμε τα τελευταία χρόνια σε πολλά Πανεπιστήμια και τμήματα της χώρας. Χαρακτηριστικά πριν δύο χρόνια εισήχθησαν στην Νομική σχολή Αθήνας, εδώ και χρόνια λειτουργούν στο ΠΑ.ΜΑΚ., μεμονομένα και σε τμήματα του ΑΠΘ(π.χ. Αρχιτεκτονική), ενώ τις τελευταίες ημέρες γίνεται προσπάθεια να κατατεθούν Μεταπτυχιακά με ετήσια δίδακτρα από 500-2000 στα τμήματα Πολιτικών μηχανικών και Τοπογράφων. Είναι εύκολα κατανοητό ότι μιλάμε πλέον για μια συνολική επίθεση στα Π.Μ.Σ. Η κυβέρνηση προσπαθεί να διαχειριστεί αυτή την υποχρηματοδότηση και να βρει πόρους ώστε να διατηρηθεί η βιωσιμότητα των πανεπιστημίων και να μπορούν να επιτελούν το έργο τους. Βλέποντας τη μαζική εισροή στα μεταπτυχιακά θεωρεί ότι τα δίδακτρα αποτελούν μια λύση για να βρει τους απαραίτητους πόρους. Στην προσπάθεια της μάλιστα να χτίσει και μια πολιτική αφήγηση το παρουσιάζει και ως αναβάθμιση των προγραμμάτων, για να ελέγξει έστω και πρόσκαιρα το brain drain.

Η χρηματοδότηση των Π.Μ.Σ. προέρχεται από:

- α) τον προϋπολογισμό του Α.Ε.Ι. και των συνεργαζόμενων για την οργάνωσή του φορέων σύμφωνα με το άρθρο 43,
 - β) τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων,
 - γ) δωρεές, παροχές, κληροδοτήματα και κάθε είδους χορηγίες φορέων του δημόσιου τομέα, όπως οριοθετείται στην περίπτωση α' της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 4270/2014 (Α' 143), ή του ιδιωτικού τομέα,
 - δ) πόρους από ερευνητικά προγράμματα,
 - ε) πόρους από προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή άλλων διεθνών οργανισμών,
 - στ) μέρος των εσόδων των Ειδικών Λογαριασμών Κονδυλίων Έρευνας (Ε.Λ.Κ.Ε.) των Α.Ε.Ι.,
 - ζ) κάθε άλλη νόμιμη αιτία.
2. Σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, κατά τις οποίες τα λειτουργικά έξοδα ενός Π.Μ.Σ. δεν καλύπτονται εξ ολοκλήρου από τις ως ανωτέρω πηγές χρηματοδότησης, μέρος των λειτουργικών του εξόδων μπορεί να καλύπτεται από τέλη φοίτησης

Τα πτυχία μας στο στόχαστρο;

Το τέλος στην ελεύθερη πρόσβαση στα μεταπτυχιακά γίνεται ακόμα πιο επικίνδυνη σε συνδυασμό με την κατεύθυνση για διάσπαση των πτυχίων μας και συνεπώς τον αποστοίχιση επαγγελματικών δικαιωμάτων από το πτυχίο. Η κατεύθυνση που υπάρχει τόσα χρόνια για την δημιουργία ατομικών φακέλων προσόντων και η μεταφορά επαγγελματικών δικαιωμάτων στα επίπεδο των μεταπτυχιακών σπουδών, θα μετατρέψει το πτυχίο μας σε ένα χαρτί χωρίς κανένα αντίκρισμα, όπου η «αγορά» μεταπτυχιακών σε συνδυασμό με την συνεχή επανακατάρτιση και το «γέμισμα» του ατομικού φακέλου με προσόντα θα αποτελεί την μόνη λύση για την εύρεση εργασίας. Και, φυσικά, σε αυτό το σενάριο η διαπραγμάτευση με τον κάθε τυχόν εργοδότη θα γίνεται ατομικά χωρίς την εξασφάλιση στοιχειωδών δικαιωμάτων.

Για εμάς, το ενιαίο αδιάσπαστο πτυχίο είναι η μόνη προϋπόθεση για την κατοχύρωση πλήρη επαγγελματικών δικαιωμάτων που θα μας εξασφαλίζουν συλλογική διαπραγμάτευση και την δυνατότητα εργασίας σε όλο το φάσμα του γεωπονικού αντικειμένου.

Τι γίνεται στη σχολή μας..

Την Πέμπτη 22/3 ήταν προγραμματισμένη συνέλευση τμήματος με θεματολογία την έγκριση έξι μεταπτυχιακών προγραμμάτων. Το «Σύγχρονη Φυτοπροστασία και Βιοτεχνολογικές Εφαρμογές» και το «Νομοθεσία τροφίμων και ποτών» είχαν δίδακτρα. Από την πλευρά μας επιλέξαμε, για ακόμα μια φορά, να είμαστε εκεί καλώντας όλους του φοιτητές του συλλόγου να εγγυηθούν ότι δεν θα περάσουν τα εν λόγω μεταπτυχιακά. Από την άλλη, όμως, οι καθηγητές, αφού πρώτα διέκοψαν την συνεδρίαση, επιλέξαν τρεις ώρες μετά και χωρίς να ενημερώσουμε κανέναν να ξανακάνουν στα κρυφά την διαδικασία.

Καταβάλλοντας κάθε προσπάθεια ώστε οι φοιτητές να μην ενημερωθούν για την συνεδρίαση και να αποφύγουν κάθε πιθανή αντίδραση. **Και προφανώς ομόφωνα σε μια διαδικασία 40λεπτών ψηφίστηκαν με ελαφρότητα τα δύο μεταπτυχιακά με δίδακτρα και εγκρίθηκε μια κατεύθυνση που έρχεται σε ευθεία σύγκρουση με τα συμφέροντα μας.** Προφανώς και μιλάμε από την μία για την αλλοίωση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα του Πανεπιστημίου που μέρα με την μέρα διαλύεται, αλλά και την αποδοχή μιας κατεύθυνσης που μας οδηγεί σε ένα φαύλο κύκλο.

Όπως ειπώθηκε και από τον τομέα Οπωροκηπευτικών και Αμπέλου «είναι αστείο, την ώρα που δεν μπορούμε να έχουμε ένα οπωρώνα με 5 βασικές ποικιλίες από 5 διαφορετικά είδη, να ψάχνουμε την λύση στα μεταπτυχιακά δίδακτρα».

Η κατάσταση που έχει διαμορφωθεί δεν μπορεί να απαντηθεί με δίδακτρα που θα συντηρούν τα δωρεάν μεταπτυχιακά. Και αυτό γιατί με αιτία πάλι την υποχρηματοδότηση θα βρεθούμε αντιμέτωποι, όπως παραδέχονται και αρκετοί καθηγητές, και με την περαιτέρω μείωση παροχών. Από το τέλος όλων των δωρεάν μεταπτυχιακά μέχρι τα δίδακτρα στα προπτυχιακά, το τέλος των συγγραμμάτων και πολλά ακόμα. **Και αν αυτά φαντάζουν μακρινά, η επόμενη χρηματοδότηση μεταπτυχιακών εξαιτίας των «εσόδων» θα είναι πιθανότατα πιο μειωμένη από την υπάρχουσα. Σε αυτή την περίπτωση που θα οδηγηθούμε;;**

Εν συντομία θα λέγαμε ότι τα δίδακτρα στα μεταπτυχιακά είναι ένας φαύλος κύκλος. Σε όλη αυτή την κατάσταση πρέπει επιτέλους να «μπει φρένο». Η ίδρυση Προγραμμάτων μεταπτυχιακών σπουδών με δίδακτρα απλά διαιωνίζει την κατάσταση που θα βάλει ταφόπλακα στο Ελληνικό Πανεπιστήμιο όπως τουλάχιστον το ξέρουμε και το διεκδικούμε, Δημόσιο και Δωρεάν, Ανοιχτό για κάθε έναν από εμάς.

Δεν απαιτείται γεωπόνος!

Στις 18/10 κατατέθηκε αιφνιδιαστικά τροπολογία στην Βουλή όπου απαλείφεται η ισχύουσα υποχρέωση της συνεχούς και αυτοπρόσωπης παρουσίας των γεωπόνων – υπευθύνων επιστημόνων κατά τη λειτουργία των επιχειρήσεων εμπορίας γεωργικών φαρμάκων. Επίσης, καταργείται και η ρητή διάταξη που υπήρχε μέχρι σήμερα για ορισμό διαφορετικού υπεύθυνου επιστήμονα σε κάθε κατάσταση εμπορίας γεωργικών φαρμάκων.

Τι ίσχυε μέχρι πρότινος ;

Κατάστημα γεωργικών φαρμάκων μπορούσε να ανοίξει ο οποιοσδήποτε με αναγκαστική παρουσία πτυχιούχου γεωπόνου, είτε είναι ο ίδιος ο ιδιοκτήτης, είτε είναι υπάλληλος

Σε εταιρίες με περισσότερα από ένα καταστήματα, ήταν αναγκαστική η παρουσία ενός τουλάχιστον υπεύθυνου-γεωπόνου ανά κατάστημα της εταιρίας.

Η τροπολογία αυτή απο πλεράς Κυβέρνησης έρχεται ως συνέχεια της κατεύθυνσης «ελαστικοποίησης» του καθεστώτος απασχόλησης και «ανοίγματος» του γεωπονικού επαγγέλματος, όπως μπορεί να οριζόταν και απο την «ΚΑΠ 2014). Ενώ ταυτόχρονα θέτει σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία, την ασφάλεια των τροφίμων και το περιβάλλον.

Αλλά ας γίνουμε πιο συγκεκριμένοι σε σχέση με τις επιπτώσεις με την εφαρμογή αυτής.

Εργασιακή κατάσταση γεωπόνου

Αρχικά, η μη συνεχής και αυτοπρόσωπη παρουσία του ανά κατάστημα δίνει την δυνατότητα **μείωσης των ωρών απασχόλησης** (πχ. 4ωρη απασχόληση) με σκεπτικό και τη μείωση των εξόδων της εταιρίας. Επιπλέον, **θα υπάρξει μείωση των θέσεων εργασίας αφού ένας γεωπόνος θα είναι «αρκετός» για την κάλυψη των υπηρεσιών των διαφόρων καταστημάτων μια εταιρίας.** (Πχ. Ενώ μέχρι τώρα μια εταιρία με 3 καταστήματα ήταν υποχρεωμένη να απασχολεί 3 γεωπόνους, πλέον θα της αρκεί μόλις ένας!). **Ταυτόχρονα, ανοίγει διάπλατα ο δρόμος σε εταιρίες και πάσης φύσεως νομικά πρόσωπα να ανοίγουν σειρά από καταστήματα με υπεύθυνο επιστήμονα κάποιων από τους εταίρους μετόχους τους έστω και αν αυτός συμμετέχει στην εταιρία με το 1% του μετοχικού κεφαλαίου συμβάλλοντας, έτσι, στην περαιτέρω μείωση των θέσεων εργασίας.**

Κοινωνικός Ρόλος Γεωπόνου

Με την συγκεκριμένη τροπολογία απαξιώνεται και ο ίδιος ο κοινωνικός ρόλος του γεωπόνου αλλά και της ίδιας της γεωπονικής επιστήμης μιας και ο κάθε «τυχάρπαστος» μπορεί πλέον να εμπορεύεται γεωργικά φάρμακα. Η απασχόληση των υπευθύνων επιστημόνων, με αυτοπρόσωπη και συνεχή παρουσία καθ' όλη τη διάρκεια λειτουργίας των συγκεκριμένων επιχειρήσεων, αποτελεί προαπαιτούμενο για την ασφαλή διακίνηση και ορθολογική χρήση των γεωργικών φαρμάκων, την προστασία των εδαφικών και υδατικών πόρων και της βιοποικιλότητας και την παραγωγή αγροτικών προϊόντων και τροφίμων πιστοποιημένης ποιότητας και ασφαλών για τον καταναλωτή. **Η συγκεκριμένη ρύθμιση σε συνδυασμό με την κατάσταση των δημοσίων φορέων καθιστούν αδύνατη την εποπτεία της αγροτικής παραγωγής.** Ακόμη, δυσκολεύει ο έλεγχος της πώλησης των Γεωργικών Φαρμάκων, αυξάνονται έτσι οι πιθανότητες εισαγωγής παράνομων φυτοφαρμάκων, στο βωμό της μείωσης του κόστους, με αρνητικές συνέπειες στη διατροφή και τη μόλυνση του περιβάλλοντος.

Με βάση και τα παραπάνω, θεωρούμε ότι η τροπολογία αυτή κανένα όφελος δεν προσφέρει ούτε σε εμάς ως γεωπόνους, ούτε στην ίδια την αγροτική παραγωγή. Αντιθέτως δυσχαιρένει την προοπτική μας και τον μέλλον του κλάδου. **Οι σπουδές 5χρόνων μέσω του ενιαίου πτυχίου πρέπει να κατοχυρώνουν πλήρη επαγγελματικά δικαιώματα, τα οποία με την σειρά τους θα αποτυπώνονται με συγκεκριμένο τρόπο στην αγορά εργασίας.**

«Γάμος από την κόλαση» μεταξύ Monsanto και Bayer

«Ελέγξτε το πετρέλαιο και θα ελέγχετε έθνη. Ελέγξτε το φαγητό και θα ελέγχετε τον κόσμο».

Χένρι Κίσινγκερ 1974

Οι γεωργικοί σπόροι είναι η βάση της διατροφής μας, στην ουσία είναι η αφετηρία της διατροφικής αλυσίδας του ανθρώπου και ο βασικός κρίκος της ανθρώπινης ανάπτυξης.

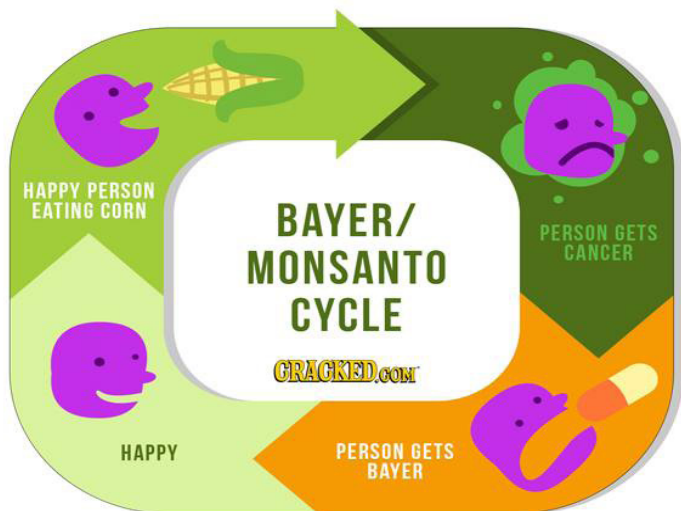
Να, όμως, που εταιρείες, όπως η Monsanto, η Seminis, η Bayer - Aventis, η Dupont, η Syngenta, η Novartis η Pioneer, η AstroZeneca, ιδιωτικοποίησαν και μονοπώλησαν την σποροπαραγωγή, μεθοδευμένα εξαφάνισαν τις τοπικές και φυσικές ποικιλίες, δημιούργησαν και κατοχύρωσαν, με πολιτικές αποφάσεις, εμπορικά κανάλια, και ακόμα χειρότερα, δημιούργησαν την «πνευματική ιδιοκτησία» τους επί των γεωργικών προϊόντων. Αυτό σημαίνει ότι ο αγρότης δεν μπορεί να συλλέξει και να

παράγωγου προϊόντος προέρχεται από αυτόν τον σπόρο.

Αποκορύφωμα αυτής της πρακτικής αποτελεί η προώθηση της συμφωνίας TRIP'S (Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights) το 2001. Άλλωστε οι νόμοι της καπιταλιστικής πολιτικής εξουσίας είναι το μέσο ώστε να ικανοποιούνται οι κερδοφόρες ανάγκες των εταιρειών. Μια χειροπιαστή αντανάκλαση αυτής της πραγματικότητας αποτελεί η συμφωνία TRIP'S, η οποία επιβάλλει πλήθος συνθηκών και νομικών δεσμεύσεων με σκοπό τα κράτη να υποχρεωθούν να προσαρμόσουν τη νομοθεσία τους με τέτοιο τρόπο ώστε να επιτραπεί η χρήση πατενταρισμένων γονιδίων, φυτών, ζώων, βακτηρίων ή ιών καθώς και την προστασία όλων των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας των πολυεθνικών. Έτσι κι αλλιώς καθώς οι πολυεθνικές κατέληξαν να κυριαρχούν πάνω σε κάθε μορφή κοινωνικής δράσης η ιδανική αντίληψη που έχουν για την φύση δεν μπορεί να είναι άλλη από την κυριαρχία πάνω σε αυτήν.

Οι πολυεθνικές εταιρείες όρισαν την ατζέντα με τέτοιο τρόπο ώστε από την Τζακάρτα ως το Τόκιο από το Παρίσι ως το Μεδεγίν ο κόσμος να πρέπει να καταναλώνει το ίδιο αγροτοδιατροφικό τυποποιημένο βιομηχανικό προϊόν. Οστόσο ο συγκεκριμένος τρόπος εξαναγκαστικής ιδιωτικοποίησης των σπόρων δημιούργησε τις δικές του ιδεολογικές ανάγκες. Για να πειστούν οι λαοί, οι πολυεθνικές προωθούν ασταμάτητα τον μύθο ότι εργάζονται με γνώμονα το συμφέρον της «διεθνούς κοινότητας» και όλες οι προσπάθειες τους στον τομέα της βιοτεχνολογία των τροφίμων γίνονται για να νικηθεί η πείνα στον πλανήτη.

Ήταν το 1960 όταν οι χειροτέχνες βιολόγοι της Monsanto επενέβησαν στο κυτταρικό μηχανοστάσιο των γεωργικών σπόρων, στην αφετηρία δηλαδή της διατροφικής αλυσίδας του ανθρώπου, με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν σπόροι

φυλάξει τους σπόρους του διότι δεσμεύεται με συμβόλαιο να τους αγοράζει κάθε χρόνο με βάση τους όρους της εμπορίας και του μάρκετινγκ που καθορίζει η πολυεθνική εταιρεία. **Έτσι οι εταιρίες αποκτούν το αποκλειστικό «δικαίωμα χρήσης του σπόρου» που τους «ανήκει πνευματικά», καθώς και των πωλήσεων οποιουδήποτε**

χίμαιρες τους οποίους ποτέ η φύση δεν θα τους δημιουργούσε. Μην θεωρηθεί, όμως, ότι η καλή μας εταιρεία έκανε ότι έκανε για το κέρδος της ή για να καταστρέψει τις τροπικές ποικιλίες ώστε να ιδιοποιηθεί παγκόσμια τους σπόρους, να μονοπωλήσει την αγορά και να αποκλείσει τους μικρούς τοπικούς αγρότες από τη γη τους άρα να διευκολύνει την αρπαγή της γης από τις πολυεθνικές.

Όχι, η Monsanto είχε όραμα ανθρωπιστικό, ήθελε να προσφέρει, διότι, όπως τόνισε ο αντιπρόεδρος της, Κάρολ Χόχβαλτ το 1962: **«Είναι απολύτως αγαπημένο το ότι μέσω της τροποποίησης της γενετικής πληροφορίας(...) (σ.σ. αυτή) θα αποτελούσε στην κυριολεξία, ένα θαύμα για την αντιμετώπιση της πείνας και του**

Για να γίνει πιο κατανοητό το μέγεθος, στην Ελλάδα η καλλιεργήσιμη γη ανέρχεται στα 4,4 εκατομμύρια εκτάρια. Τα μισά σχεδόν των καλλιεργήσιμων εδαφών που χρησιμοποιούν σπόρους της Monsanto βρίσκονται στις ΗΠΑ και ακολουθεί η Αργεντινή, η Βραζιλία, ο Καναδάς, η Παραγουάη, η Κίνα, η Νότια Αφρική, και η Ινδία. Με εξαίρεση την Ισπανία και την Ρουμανία η Ευρώπη είχε μείνει στο απυρόβλητο. Στην Ινδία οι αγρότες μη μπορώντας να ανταπεξέλθουν στα όλο και αυξανόμενα έξοδα της αγροτικής παραγωγής τους μιας και είναι υποχρεωμένοι αφενός να αγοράζουν συνεχώς τους σπόρους τους και τα χημικά που απαραίτητα τους συνοδεύουν, αφετέρου να πωλούν το προϊόν τους σύμφωνα με τις τιμές που ορίζει το χρηματιστήριο τροφίμων που βρίσκεται στο Σικάγο, οδηγούνται στην αυτοκτονία.

υποσιτισμού». Εν τούτοις η Monsanto άφησε μία κληρονομιά στην ανθρωπότητα που δεν μπορεί να ξεχαστεί: Το Agent Orange! Με αυτήν την διοξίνη, ένα απάνθρωπο χημικό και βιολογικό όπλο, τα αμερικανικά βομβαρδιστικά ψέκασαν το Βιετνάμ για να εξαλείψουν το ζιζάνιο του κομμουνισμού. Ακόμα και σήμερα υπάρχουν τερατογενέσεις, θάνατοι από καρκίνο, ερήμωση περιοχών ολόκληρων, αποτέλεσμα της μόλυνσης που προκάλεσαν οι ΗΠΑ.

Όστόσο οι μεταλλαγμένοι σπόροι της εταιρείας Monsanto που καλλιεργούνται παγκόσμια καλύπτουν 100 εκατομμύρια εκτάρια. Ένα εκτάριο ισούται με 10.000 τ.μ.

Τα τελευταία 15 χρόνια 200.000 αγρότες έχουν αυτοκτονήσει στην πολύπαθη Ινδία.

Πάνω από πενήντα χρόνια πέρασαν από την δήλωση του Κάρολ Χόχβαλτ, όμως τα εκατοντάδες εκατομμύρια που λιμοκτονούν παγκοσμίως παραμένουν. Γιατί, όπως καταγγέλλει η Ινδή αγωνίστρια Βαντάνα Σίβα στον Γιώργο Αυγερόπουλο στο ντοκιμαντέρ «Πεθαίνοντας στην Αφθονία» ; **«Η πείνα, που έχει γίνει μόνιμη και παγκόσμια, είναι ολοκληρωτικά δημιουργία του παγκόσμιου επισιτιστικού συστήματος, το οποίο δεν έχει δημιουργηθεί για να θρέφει τους λαούς του κόσμου, αλλά για να μεγιστοποιεί τα κέρδη της Μονσάντο, για τους σπόρους, της Κάργκιλ, για το εμπόριο, για να πουλάνε**

παρασιτοκτόνα, φυτοκτόνα, λιπάσματα (...) Την περίοδο 2007-08 ενώ οι τιμές των τροφίμων διπλασιάστηκαν, τα κέρδη αυτών των εταιριών επίσης διπλασιάστηκαν».

Κόκκινο χαλί στην Ελλάδα..

Στο μεταξύ, στις αρχές Μαρτίου, η Monsanto έλαβε πενταετή άδεια από το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για την κυκλοφορία στην Ελλάδα του φυτοφαρμάκου Roundup, που περιέχει την καρκινογόνα χημική ουσία γλυφοσάτη. Σύμφωνα με τη σχετική απόφαση, που δημοσιεύθηκε στον διαδικτυακό τόπο Διαύγεια και η υπογράφει η Δ/ση Προστασίας Φυτικής Παραγωγής – τμήμα Φυτοπροστατευτικών προϊόντων, η άδεια διάθεσης στην αγορά του συγκεκριμένου προϊόντος χορηγείται από τις 06/3/2018 έως και την 15/12/2023. Υπενθυμίζεται πως παρά την έντονη συζήτηση γύρω από την πρόκληση καρκίνου από το βασικό συστατικό του φυτοφαρμάκου Roundup της Monsanto, τη χημική ουσία γλυφοσάτη, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανακοίνωσε μόλις τον περασμένο Δεκέμβριο την ανανέωση της πενταετούς άδειας για το αμφιλεγόμενο προϊόν

Ας αναλογιστούμε: Σήμερα, που ένα παιδί πεθαίνει από την πείνα κάθε 30 δευτερόλεπτα και κάθε χρόνο πεθαίνουν από υποσιτισμό έξι εκατομμύρια πριν κλείσουν το πέμπτο έτος της ηλικίας τους, ανακοινώνεται η συμφωνία μεταξύ Monsanto και Bayer που κατοχύρωσε την εξαγορά της πρώτης από την δεύτερη με τιμήμα 66 δισ. δολ, σε μετρητά παρακαλώ!

Η Bayer ήταν θυγατρική από το 1925 της εταιρείας που ξεχώρισε στο φασιστικό καθεστώς της Γερμανίας, IG Farben κατασκευάστρια του χημικού «Zyclon B» που χρησιμοποίησαν οι φασίστες στους

θαλάμους αερίων. Η μεγάλη επιτυχία της Bayer ήταν η ανακάλυψη και η παρασκευή της ηρωίνης, που την λάνσαρε ως αντιβηχικό φάρμακο και ως μη εθιστικό υποκατάστατο της μορφίνης. Η ηρωίνη βρισκόταν στα ράφια των φαρμακείων και πωλούνταν ελεύθερα από το 1898 ως το 1910.

Bayer και Monsanto συγχωνεύτηκαν δημιουργώντας τό μεγαλύτερο παγκοσμίως μονοπώλιο στους σπόρους και στην χημική βιομηχανία ανοίγοντας ταυτόχρονα μια πόρτα για να μπουν οι γενετικά τροποποιημένοι οργανισμοί στην Ευρώπη, με σίγουρο σκοπό να αντιμετωπίσει η Ευρωπαϊκή Έγωση την πείνα και του υποσιτισμό στο κόσμο. Αυτό είχε δηλώσει σε ανύποπτο χρόνο ο Γενικός Γραμματέας της Cora-Cogeca της ΕΕ Pekka Pesonen. Τα λόγια του: «η αύξηση της παραγωγικότητας (με τροποποιημένους σπόρους) της ΕΕ θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για να βοηθήσει στην καταπολέμηση της πείνας και του υποσιτισμού σε όλο τον κόσμο». Δημοσίευμα: 01/08/2016.

Εκείνο που πραγματικά προκαλεί ίλιγγο είναι ότι οι πολυεθνικές θέτουν οι ίδιες τους κανονισμούς στους εαυτούς τους και πιστεύουν πως έχουν νόμιμο ρόλο στην διακυβέρνηση της κοινωνίας. Μοναδικό σκοπό έχουν να αυξηθούν τα κέρδη και να επιβάλουν τον νόμο τους παντού στο κόσμο ώστε να οικειοποιηθούν την πιο κερδοφόρα από όλες τις αγορές: Την αγορά τροφίμων!

Όμως αναρωτιόμαστε αν αυτό το τεράστιο ποσό της «εξαγοράς» της Monsanto από την Bayer θα μπορούσε να θρέψει όλους τους πεινασμένους του κόσμου από τώρα ως την αιωνιότητα μαζί με το επιδόρηιο...

(Πηγές: Ημερόδρομος, The Press Project)

Απενοχοποιώντας την κάνναβη..

Μετά την θεσμοθέτηση της καλλιέργειας της κλωστικής κάνναβης και η καλλιέργεια της φαρμακευτικής κάνναβης αδειοδοτείται. Στόχος η παραγωγή και η διάθεση κανναβιδοειδών φαρμάκων αποκλειστικά για ιατρική χρήση. Πρόκειται για ένα βήμα με πολλές σημασίες. Από την μια θα δώσει μεγάλη ανάσα σε ασθενείς που χρειάζονται τέτοιου είδους θεραπεία, και από την άλλη φαίνεται να ξεορκίζονται οι δαίμονες που ακολουθούν την καλλιέργεια και χρήση κάνναβης στην Ελλάδα, εδώ και περίπου δύο γενεές.

Στην αντιμετώπιση ποιών ασθενειών μπορεί να βοηθήσει η κάνναβη;

Συγκεκριμένα, όπως αναφέρει το πόρισμα της επιτροπής για την Ιατρική Χρήση της Κάνναβης αντιμετωπίζει την καχεξία και την ανορεξία των ασθενών με HIV/AIDS, τη ναυτία και τους εμετούς των ογκολογικών ασθενών που κάνουν χημειοθεραπεία. Για τις δύο αυτές περιπτώσεις οι ουσίες της κάνναβης δροναμπινόλη -όσον αφορά την πρώτη- και δροναμπινόλη και ναμπιλόνη -για τη δεύτερη- έχουν ένδειξη από τον Αμερικανικό Οργανισμό Φαρμάκων (FDA) για τη θεραπεία των παραπάνω συμπτωμάτων.

Επιπλέον, όπως αναφέρεται, τα σκευάσματα κάνναβης μπορεί να έχουν θεραπευτικό όφελος για την επιληψία, το άσθμα, την κατάθλιψη και το άγχος, τον πόνο και συγκεκριμένα τον χρόνια πόνο και τον νευροπαθητικό πόνο, τη σπαστικότητα που σχετίζεται με την πολλαπλή σκλήρυνση, τη μετατραυματική διαταραχή στρες, στη νόσο του Crohn, μια φλεγμονώδη νόσο του εντέρου, την ψύχωση, και τις γνωστικές δυσλειτουργίες.

Δεκάδες χώρες νομιμοποίησαν την ιατρική κάνναβη

Η ιατρική χρήση της κάνναβης έχει ήδη νομιμοποιηθεί σε 14 ευρωπαϊκές χώρες, σε 29 πολιτείες των ΗΠΑ και χώρες της Λατινικής Αμερικής, στην Αυστραλία, καθώς και σε κράτη του ανατολικού ημισφαιρίου.

Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι στην Ιταλία η ιατρική χρήση της κάνναβης έγινε νόμιμη το 2007, στην Ολλανδία παράγεται κάνναβη για ιατρική χρήση με ειδική άδεια από το κράτος από το 2005, στη Φιλανδία από το 2010 και την Τσεχία νομιμοποιήθηκε το 2013. Στη Δανία επιτρέπεται η συνταγογράφηση και η εισαγωγή φαρμακευτικών σκευασμάτων κάνναβης με ειδική άδεια για τους ασθενείς από το 2002, ενώ η Γαλλία, αν και εφαρμόζει μια πολύ αυστηρή νομοθεσία για την κάνναβη, έχει νομιμοποιήσει την ιατρική χρήση της από το 2013.

Στην Αγγλία ισχύει το παράδοξο να μην έχει νομιμοποιηθεί η ιατρική χρήση της κάνναβης, αλλά κυκλοφορεί νόμιμα ένα συνθετικό σκεύασμα κάνναβης που παράγεται εκεί. Από το 2014 έχει νομιμοποιηθεί η ιατρική κάνναβη στη Μάλτα, την ίδια χρονιά στη Σλοβενία και έναν χρόνο μετά στην Κροατία για ασθενείς με καρκίνο, σκλήρυνση κατά πλάκας και AIDS. Η Ελβετία δεν έχει υιοθετήσει συγκεκριμένο θεσμικό πλαίσιο για τη φαρμακευτική κάνναβη, αλλά ήδη από το 1990 εφαρμόζει ανεκτικούς νόμους για τη χρήση της. Το Ισραήλ έχει νομιμοποιήσει την ιατρική κάνναβη από το 2007 και έχει καθοριστική συμβολή στις έρευνες για τις ιατρικές της εφαρμογές, ενώ στη λίστα

των χωρών που τη νομιμοποίησαν μπήκε σχετικά πρόσφατα και η Αυστραλία.

Με την νομιμοποίηση της ιατρικής κάνναβης η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ANEΛ προσπαθεί να προβάλλει μια εικόνα ανάπτυξης, επενδύσεων και δημιουργίας νέων αγορών και στον αγροτικό τομέα. Μάλιστα ήδη περηφανεύεται ότι η άδεια χρήσης κανναβιδοειδών φαρμάκων έχει προσελκύσει ξένες μεγάλες εταιρίες να επενδύσουν και ήδη νοικιάζουν στρέμματα γης για καλλιέργεια. Πρόθεση της κυβέρνησης είναι η καλλιέργεια και παραγωγή φαρμάκων κάνναβης να γίνει καθετοποιημένα από τέτοιου είδους εταιρίες.

Η συγκεκριμένη κατεύθυνση εγκυμονεί κινδύνους τόσο για τους ασθενείς όσο και για τους παραγωγούς.

Από τη μια θα βάλει και τα νέα φάρμακα σε ένα καθεστώς κερδοσκοπικού εμπορίου, στο οποίο οι πολυεθνικές θα καθορίζουν με το έτσι θέλω τις τιμές ή ακόμα και να δούμε νέα σκάνδαλα τύπου Novartis. Δηλαδή να παραβιαστεί για ακόμη μια φορά η αξία ότι το φάρμακο είναι κοινωνικό αγαθό και πρέπει να είναι ευπρόσιτο για όλους. Αν στην τελική τα νέα φάρμακα που θα καταλήξουν στα φαρμακεία είναι οικονομικά δυσπρόσιτα από τους ασθενείς(όπως συμβαίνει στη Γερμανία) τότε δεν υπάρχει και κάποιο όφελος για αυτούς.

Από την άλλη όσο αφορά την παραγωγή της, οι άδειες θα δοθούν αυστηρά για καθετοποιημένες μονάδες, η έκταση των οποίων θα είναι τουλάχιστον 4 στρέμματα. Ο χώρος πρέπει να είναι ενιαίος και μέσα σε αυτόν να βρίσκεται η καλλιέργεια, ο χώρος μεταποίησης καθώς και οποιοσδήποτε άλλος υποστηρικτικός χώρος όπως οι ανοικτοί χώροι, οι χώροι αποθήκευσης, φόρτωσης, εκφόρτωσης, καταστροφής, χώροι εγκαταστάσεων κ.α.. Η συγκεκριμένη παραγωγική διαδικασία χρειάζεται υψηλή τεχνολογία σε εξοπλισμό και γνώση καθώς και επενδυτικά κεφάλαια, καθώς δεν πρόκειται για μια αγροτική δουλειά με την κλασική έννοια. Κι εδώ βρίσκεται ακριβώς ο κίνδυνος για τους Έλληνες αγρότες, αφού οι ξένες μεγάλες εταιρίες διαθέτουν τα παραπάνω.

Εν κατακλείδι, η χρήση ιατρικής κάνναβης είναι ένα βημα προς τα μπρος για τους ανθρώπους που υποφέρουν, αλλά και για να σπάσουν συντηρητικά στερεότυπα της κοινωνίας, βασικό όμως είναι να προβληματιστούμε και να αναρωτηθούμε ποιος πραγματικά θα κερδίσει και τι, και αν ο τρόπος που παει να γίνει η παραγωγή θα βοηθήσει τον αγροτικό πληθυσμό.

Το Ελληνικό Λάδι Απειλείται

Σε κίνδυνο θέτει την ελληνική ελαιοπαραγωγή η δυνατότητα προσθήκης βιοφαινολών στα σπορέλαια, βάσει της νέας εκτελεστικής απόφασης της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ισχύει από τον Ιανουάριο ικανοποιώντας σχετικό αίτημα Ισπανικής εταιρείας.

Σύμφωνα με την εν λόγω απόφαση, **επιτρέπεται πλέον η προσθήκη πολυφαινολών στα σπορέλαια, και ειδικότερα της υδροξυτυροσόλης, που είναι γνωστή ως μία από τις βασικές ουσίες υγιεινής του ελαιόλαδου.**

Η ανατρεπτική αυτή απόφαση της ΕΕ, αφενός νομιμοποιεί την νοθεία και αφετέρου ανοίγει το δρόμο για διαφημιστικές καμπάνιες από τις χώρες παραγωγούς σπορέλαιων, ανάμεσα στις οποίες η Ισπανία έχει τα πρωτεία, να προβάλουν ότι τα σπορέλαια εμπλουτισμένα πλέον με υδροξυτυροσόλη και με α-τοκοφερόλη, αντιστέκονται στην οξειδωση, κάτι το οποίο ήταν βασικό σημείο υπεροχής του ελαιόλαδου έναντι των σπορέλαιων. **Με τη χρήση αυτών των ουσιών και με διάφορες προσμίξεις, σπορέλαια βαφτίζονται και πωλούνται ως ελαιόλαδα.**

Επίσης, η Ε.Ε. αποφάσισε τη διακίνηση των αδασμολόγητων ελαιόλαδων (π.χ. τυνησιακού λαδιού), βάσει συμφωνίας που ψηφίστηκε το 2015, κάτι που πλήττει τους Έλληνες παραγωγούς γιατί το λάδι αυτού του τύπου είναι φθηνότερο. Ταυτόχρονα το ελληνικό λάδι διακινείται χύμα σε ποσοστό 70%. Οι Έλληνες παραγωγοί το πωλούν κυρίως σε Ιταλούς εμπόρους οι οποίοι το τυποποιούν και το διακινούν ως Ιταλικό λάδι διαμορφώνοντας τις τιμές όπως τους συμφέρει αδιαφορώντας για τις απολαβές των Ελλήνων παραγωγών.

Και οι δύο παραπάνω αποφάσεις της Ε.Ε. είναι ζημιογόνες για του Έλληνες παραγωγούς ελαιόλαδου και για ελληνικό ελαιόλαδο ως διατροφικό προϊόν παρόλα αυτά η κυβέρνηση και το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης τους έχει αφήσει απροστάτευτους απέναντι στο διεθνή ανταγωνισμό και στα συμφέροντα των μεγάλων εταιρειών.

Πέρα όμως από την Ε.Ε και την Κυβέρνηση, οι ελαιοπαραγωγοί αντιμετωπίζουν και άλλα προβλήματα. Ένα από αυτά είναι η ΚΑΠ και το πώς στην πραγματικότητα ευνοούσε τους μεγαλοτσιφλικάδες. Αυτό που συνέβαινε ήταν να λαμβάνουν τα μεγάλα πακέτα των αγροτικών επιδοτήσεων μέσω της ΚΑΠ. Το 70% των επιδοτήσεων της προηγούμενης ΚΑΠ πήγαινε στο 18% των αγροτών ενώ για το υπόλοιπο 82% έμενε με επιδότηση 30%. Πράγμα που έδινε στους μεγαλέμπορους να διαμορφώνουν την τιμή του χύμα λαδιού ανά τόπους και πανελλαδικά. Έτσι εκβίαζαν τους μικρούς αγρότες στο να πωλήσουν το λάδι τους στη τιμή που εκείνοι όριζαν.

Υπάρχει λύση;

Αρχικά η Κυβέρνηση και το κράτος οφείλουν να θεσπίσουν ένα πακέτο μέτρων στήριξης και προστασίας τόσο για τους παραγωγούς, όσο και για την διασφάλιση της ποιότητας του ελληνικού προϊόντος.

Πρώτον, είναι αναγκαία η δίκαιη διανομή των επιδοτήσεων έτσι ώστε οι μικροπαραγωγοί να μην είναι έρμαια των μεγάλων παραγωγών. Δεύτερον, για την αντιμετώπιση της νοθείας του Ελληνικού λαδιού, απαραίτητη είναι η δημιουργία και η ενδυνάμωση των ελεγκτικών μηχανισμών οι οποίοι έχουν διαλυθεί λόγω της υποχρηματοδότησης και του μη επαρκούς

ανθρώπινου δυναμικού. **Επίσης, θα πρέπει να δοθούν κίνητρα για την τυποποίηση του ελληνικού λαδιού καθώς είναι το «κλειδί» για να φύγει από τη μιζέρια των χαμηλών τιμών και να διεκδικήσει τη θέση που του αξίζει με βάση την ποιότητα του.**

Με αυτό τον τρόπο θα αποφεύγονταν πολλές «μπουγάδες» και η διάθεση ελαιόλαδου, θα είναι μια διαδικασία πιο προσεγμένη. Αυτό το σύστημα εφαρμόζεται ήδη στην Ισπανία, με τους παραγωγούς εκεί να παραλαμβάνουν το λάδι που επιθυμούν (ακόμη και όλη τους την παραγόμενη ποσότητα) σε σφραγισμένα δοχεία. Έτσι έχουν καταφέρει να πατάξουν τα κρούσματα νοθείας, αλλά και να διατηρήσουν αναλλοίωτα τα χαρακτηριστικά του λαδιού τους.

Τέλος, πρέπει να καλλιεργηθεί μια κουλτούρα συνεργασίας των ίδιων των μικροπαραγωγών. Αυτό είναι δυνατό να συμβεί με τη δημιουργία νέων συνεταιρισμών βάσης οι οποίοι να στοχεύουν στην αναβάθμιση και την ανάδειξη του ελληνικού λαδιού ως προϊόν και παράλληλα να διασφαλίζεται ένα αξιοπρεπές εισόδημα για τους Έλληνες παραγωγούς λαδιού.

Too much milk in Europe...

Γιατί η Ευρώπη παράγει πολύ περισσότερο γάλα από όσο χρειάζεται; Φταίει το κλίμα; Η επιστήμη; Η τεχνολογία; Όχι, φταίει η ελεύθερη αγορά. Η ΕΕ στα πλαίσια της απελευθέρωσης της αγοράς, κατήργησε την ελάχιστη εγγυημένη τιμή ανά λίτρο στο γάλα. Αυτό είχε ως συνέπεια οι εταιρίες να πέσει η τιμή του γάλακτος. **Τι γίνεται όμως με τους παραγωγούς;**

Για να μπορέσουν να παραμείνουν βιώσιμοι έπρεπε να αυξήσουν την παραγωγή τους. **Η συνέπεια της κίνησης αυτής, είναι να πέσουν και άλλο οι τιμές λόγω της επιπλέον παραγωγής οδηγώντας τις γαλακτοβιομηχανίες σε άλλα παράγωγα γάλακτος.** Με στόχο την αξιοποίηση του πλεονάσματος του γάλακτος, στρέφονται στην παραγωγή υποκατάστατων του. Επεξεργάζονται δηλαδή το γάλα που περισσεύει, και αντικαθιστούν τις λιπαρές ουσίες με φυτικές που είναι φθηνότερες. Έπειτα το διοχετεύουν πίσω στους παραγωγούς για να αντικαταστήσουν το μητρικό γάλα στα μωσχάρια με αυτό.

Αλλά το πράγμα δεν σταματά εκεί. **Αφού καταναλωθεί το απαραίτητο ποσό, τόνοι του πλεονασματικού γάλακτος** μεταποιούνται και σε σκόνη γάλακτος... Για να μην ζημιωθούν οι γαλακτοβιομηχανίες, **η ΕΕ αποφάσισε να παίξει τον ρόλο του τζογαδόρου και προστάτη τους στο χρηματιστήριο γάλακτος σε σκόνη.** Τι κάνει δηλαδή; Αγοράζει μεγάλες ποσότητες όταν είναι χαμηλή η τιμή και πουλάει όταν αυξάνεται η ζήτηση.

Η σκόνη γάλακτος είναι προϊόν εξαγωγής από την Ευρώπη. Οι γαλακτοβιομηχανίες πωλούν το γάλα σε σκόνη σε αγορές της υποσαχάριας Αφρικής, εξωθώντας σε χρεοκοπία τους τοπικούς παραγωγούς γάλακτος, αφού οι Αφρικανοί παραγωγοί γάλακτος δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να ανταγωνιστούν τις χαμηλές τιμές της Ευρώπης. Γενικότερα οι ευρωπαϊκές αγροτικές εξαγωγές τερπιλίζουν οποιαδήποτε προσπάθεια ανάπτυξης στην αφρικανική ζώνη λόγω του ανταγωνισμού.

Τα ευρωπαϊκά γαλακτοκομικά προϊόντα είναι ασυναγώνιστα σε πωλήσεις. Ποτέ ξανά δεν ήταν το γάλα τόσο φθινό στα σουπερμάρκετ. Οι εξελίξεις αυτές καταπνίγουν οποιαδήποτε ελπιδοφόρα προσπάθεια στον γαλακτοκομικό τομέα της αφρικανικής ηπείρου.

Το πιο αστείο είναι ότι η ΕΕ χρηματοδοτεί την ενίσχυση της αφρικανικής παραγωγής γάλακτος, με εκσυγχρονισμό των στάβλων και του εξοπλισμού. Αφού βέβαια πιέζει προς τα κάτω το κέρδος των παραγωγών στην Αφρική -και στην Ευρώπη-, στα όρια του βιώσιμου.

Τα γαλακτοκομεία, κάποια από τα οποία μάλιστα χρίζουν χρηματικής βοήθειας από την Ε.Ε., είναι άδεια. Οι κτηνοτρόφοι αρνούνται να πουλήσουν το γάλα τους σε τόσο χαμηλές τιμές. Γνωρίζουν πολύ καλά ότι το προϊόν τους δεν έχει καμία ελπίδα ενάντια στα έμμεσα επιδοτούμενα ευρωπαϊκά προϊόντα. Ακόμα και αν πρόκειται για φρέσκο, και όχι σε σκόνη γάλα.

Η πολιτική της Γερμανίας (και της Ε. Ε.), προσπαθεί να κάνει καλύτερες τις συνθήκες διαβίωσης στην Αφρική για να μειωθεί το ρεύμα των οικονομικών μεταναστών στην Ευρώπη. **Βέβαια ταυτόχρονα κοιτώντας και την κερδοφορία της, δημιουργεί ζημιά στην υγεία της γαλακτοβιομηχανίας της Αφρικής καθιστώντας την μη ανταγωνιστική σε επίπεδο τιμών. Το επιχείρημα όσων τάσσονται υπέρ της πολιτικής αυτής, είναι ότι «υπάρχει ελευθερία επιλογής για τον καταναλωτή» στην υποσαχάρια Αφρική. Όμως υπάρχει όντως;** Η σκόνη με φυτικά λίπη που βαφτίζει «γάλα» που φυσικά έχει συγκριτικά υποπολλαπλάσια τιμή με το κανονικό γάλα, δίνει ελευθερία επιλογής σε κάποιον που ζει με κάτω από ένα δολάριο την μέρα;

Η χαμένη τιμή της..Ηριάννας Β.Λ.

Τον Μάιο κλείνει ένας χρόνος από τη σύλληψη της Ηριάννας Β.Λ με κατηγορία την εμπλοκή της σε τρομοκρατικές ενέργειες, με μοναδικό στοιχείο ένα ανεπαρκές δείγμα DNA. Η Ηριάννα καταδικάζεται σε 13 χρόνια φυλάκισης. Γιατί όμως η «δικαιοσύνη» την θεωρεί ένοχη; Γιατί έκανε «κακές παρέες». Το συγκεκριμένο «επιχείρημα» νομίζαμε ότι είχε εκλείψει από το δικανικό οπλοστάσιο από την εποχή της Χούντας. Όμως τόσο στο παρελθόν όσο και στο σήμερα συναντάμε περιστατικά που κλονίζουν την έννοια του «κράτος δικαίου» στο βωμό της «καταπολέμησης της τρομοκρατίας».

Επειδή η ποινικοποίηση των κοινωνικών σχέσεων δεν μπορεί να συνυπάρξει με τη δημοκρατία, δεν έχει θέση σε καμία κοινωνία. Γι' αυτό ας πιάσουμε το συγκεκριμένο θέμα από την αρχή.

1. Το Μάρτιο 2011 η Αντιτρομοκρατική κάνει έφοδο στο σπίτι του συντρόφου της Ηριάννας, Κωνσταντίνου Παπαδόπουλου, θεωρώντας τον ύποπτο για συμμετοχή στο Σύνδεσμο Πυρήνων της Φωτιάς. Μοναδικό ενοχοποιητικό στοιχείο ήταν οι κοινωνικές σχέσεις που είχε με άτομα που τότε ήταν ύποπτοι (και αργότερα κατηγορούμενοι) για συμμετοχή στο ΣΠΦ.

2. Εκείνο το βράδυ στο σπίτι του Κωνσταντίνου βρισκόταν και η Ηριάννα. Συλλαμβάνονται και οι δύο, η **Ηριάννα** αφήνεται αμέσως ελεύθερη αφού δεν προκύπτει κάποιο στοιχείο εναντίον της και παραχωρεί οικειοθελώς δείγμα DNA.

3. Το Νοέμβριο του 2011 άντρας αγνώστων στοιχείων που δεν έχει εμφανιστεί έως τώρα στο δικαστήριο βρίσκει ένα κουτί με όπλα στην Πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου.

4. Περίπου ένα χρόνο μετά, ολοκληρώνεται η **πραγματογνωμοσύνη επί των όπλων**, τα

οποία σημειωτέον είναι αχρησιμοποίητα, και σε ένα γεμιστήρα εκτός όπλου ταυτοποιείται μερικώς το DNA της Ηριάννας.

5. Το Γενάρη του 13 συλλαμβάνεται ξανά, απολογείται και αφήνεται ελεύθερη με περιοριστικούς όρους, οι οποίοι τηρούνται απαρέγκλιτα και στη συνέχεια αίρονται.

6. Ο σύντροφος της Ηριάννας, στο μεταξύ, **αθωώνεται** από τον πρώτο κιάλας βαθμό ομόφωνα και αμετάκλητα για τις κατηγορίες περί συγκρότησης, ένταξης και συμμετοχής σε τρομοκρατική οργάνωση.

7. Ο διορισμένος από την υπεράσπιση πραγματογνώμονας, **Γεώργιος Φιτσιάλος** (διδάκτορας Μοριακής Βιολογίας και Γενετικής του Πανεπιστημίου Nice Sophia

Antipolis της Γαλλίας, γενικός διευθυντής του Ευρωπαϊκού Κέντρου Γενετικής και Ταυτοποίησης DNA), έχει επισημάνει ότι το δείγμα είναι χαμηλής ποσότητας και ποιότητας, ενώ έχει επισημάνει παραλείψεις κατά τη διαδικασία συλλογής του.

8. Σε αίτημα της υπεράσπισης για παροχή δείγματος από τους γεμιστήρες

προκειμένου ο πραγματογνώμονας να συντάξει τη δική του έκθεση, η απάντηση των αρχών ήταν: Λυπούμαστε, το δείγμα έχει -τελειώσει.

9. Την 1η Ιουνίου η Ηριάννα καταδικάστηκε σε **13 χρόνια κάθειρξη** χωρίς αναστολή, χωρίς να της αναγνωριστεί κανένα ελαφρυντικό, χωρίς να υπάρχουν μάρτυρες εναντίον με μοναδικό στοιχείο το δείγμα DNA.

10. Καταδικάστηκε σε 13 χρόνια χωρίς αναστολή για την ίδια κατηγορία που ο σύντροφός της είχε αθωωθεί πανηγυρικά.

11. Στις **17η Ιουλίου** είχε οριστεί δικάσιμος. Η αίτηση αναστολής της όμως απορρίφθηκε καθώς κρίθηκε από τον εισαγγελέα ότι η διδακτορική διατριβή της Ηριάννας βρίσκεται στην πρώτη φάση της και άρα σε όχι τόσο σημαντικό στάδιο που να συντρέχει υπέρμετρη βλάβη. Ωστόσο, παραδέχθηκε πως βλάπτεται η ενασχόληση της 29χρονης με την διδασκαλία υπογραμμίζοντας, όμως, πως αυτή είναι μια συνέπεια του εγκλεισμού της.

12. Στις 21 Μαρτίου είχε οριστεί ξανά η δίκη η οποία διακόπηκε και η συνέχεια της θα είναι στις 10 του Μάη.

Αρχικά πρέπει να καταστήσουμε σαφές γιατί η κατηγορία της Ηριάννας μέσω της χρήσης του δείγματος DNA είναι λανθασμένη. Βασιζόμενοι και στην ανακοίνωση 270 βιολόγων και βιοεπιστημόνων, στην υπόθεση αναλύθηκαν 15 γενετικοί τόποι των οποίων η εξέταση απαιτείται για την πλήρη ταυτοποίηση των δύο δειγμάτων (αυτό του γεμιστήρα και της Ηριάννας). Εκτός των 7 γενετικών δεικτών που εμφάνισαν συμβατότητα, υπάρχουν άλλοι 5 οι οποίοι έχουν επικυρωθεί από διπλή ανάλυση και δεν είναι πλήρως συμβατοί με το γενετικό προφίλ της Ηριάννας Β. Α. Επιπλέον 3 από αυτούς δεν έχουν δώσει καθόλου αποτέλεσμα και αγνοήθηκαν. Η εγκληματολόγος της Δ/νσης Εγκλ/κών Ερευνών της αστυνομίας κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το δείγμα από το γεμιστήρα εκτός όπλου προέρχεται από την Ηριάννα, βασιζόμενη μόνο στους 7 γενετικούς τόπους. Επίσης το δείγμα το οποίο συλλέχθηκε από το γεμιστήρα

κρίθηκε κακής ποιότητας και ελλιπές αφού από τη δικαιοσύνη συμπεριλήφθηκαν μόνο οι 7 δείκτες που αντιστοιχούν στο προφίλ της Ηριάννας αλλά οι συγκεκριμένοι δεν μπορούν να δώσουν κατά επιστημονική προσέγγιση μοναδικότητα.

Μάλιστα, στο αίτημα της Ηριάννας να γίνει επανεξέταση του δείγματος η απάντηση ήταν πως το δείγμα έχει τελειώσει.

Για την κατάληξη σε ένα, πέραν πάσης αμφιβολίας, αξιόπιστο αποτέλεσμα απαιτείται τήρηση αυστηρότατων κανόνων ορθού χειρισμού που και αυτή αμφισβητείται καθώς το εργαστήριο στο οποίο έγιναν οι αναλύσεις δεν διέθετε πιστοποίηση.

Ακόμη όμως και στην περίπτωση της πλήρους ταύτισης του δείγματος με το DNA της Ηριάννας, αυτό από μόνο του δεν αποτελεί κατηγορηματικό κριτήριο για τη σύνδεση με τον ΣΠΦ. Αυτό επειδή είτε το δείγμα μπορεί κάλλιστα να προέρχεται από γενετικό υλικό που έχει εναποτεθεί στο πειστήριο μέσω δευτερογενούς ή και τριτογενούς μεταφοράς και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να υποστηριχθεί η άμεση επαφή του δότη με αυτό, είτε επειδή το οπλοστάσιο δεν έχει ταυτιστεί με τον ΣΦΠ.

Μετά την αποδόμηση του μοναδικού στοιχείου κατηγορίας της Ηριάννας είναι εμφανές ότι η δικαιοσύνη στην πραγματικότητα επιλέγει την ποινικοποίηση των κοινωνικών της σχέσεων με έναν άνθρωπο (που έχει κριθεί ως αθώος) εξαιτίας του πολιτικού χώρου του οποίου κινούνται. Το δικαστήριο με μεγάλη ευκολία βάζει στην φυλακή μια κοπέλα για 13 χρόνια με ελλιπή στοιχεία.

Ποιος ο λόγος για να συμβεί κάτι τέτοιο;

Επι της ουσίας στο πρόσωπο της Ηριάννας στοχοποιούνται οι ατομικές ελευθερίες και διεκδικήσεις του καθενός. Ενώ την ίδια στιγμή σε περιπτώσεις που ομάδες ή άνθρωποι έχουν καταδικαστεί να διαπράττουν εγκλήματα παραμένουν ελεύθεροι. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η πορεία της δίκης της Χ.Α., όπου όλοι παραμένουν ελεύθεροι παρά τις αποδεδειγμένα εγκληματικές τους πράξεις. Το ίδιο ισχύει και για περιπτώσεις οικονομικών εγκλημάτων και εγκληματικών

διώξεων (βλ. noor1, Siemens κλπ).

Το σύστημα για ακόμα μια φορά τιμωρεί και διώκει αυτούς που το αντιπαλεύουν και αφήνει ελεύθερους αυτούς που το τρέφουν.

Ποιον όμως αφορά η υπόθεση της Ηριάννας;

Η απάντηση είναι όλους μας, επειδή μπορεί ο καθένας να βρεθεί στη θέση της, κατηγορούμενος χωρίς στοιχεία. Την ίδια γνώμη έχουν και μεγάλη μερίδα αθλητών, καλλιτεχνών, πολιτικών και ανθρώπων της πανεπιστημιακής κοινότητας. Πιο συγκεκριμένα, την στήριξη τους ανοιχτά με ένα κείμενο έδειξαν καλλιτέχνες όπως: Θανάσης Παπακωνσταντίνου, Σωκράτης Μάλαμας, VIC, Manu Chao, Γιάννης Αγγελάκας, ΛΑΡΓΚΟ, Αλκίνοος Ιωαννίδης, ΘΡΑΞ ΠΑΝΚΣ, SOCIAL WASTE, Υπόγεια Ρεύματα και πολλοί ακόμα. Ένα μέρος των παραπάνω καλλιτεχνών μάλιστα, συμμετείχε στην μεγάλη συναυλία αλληλεγγύης που πραγματοποιήθηκε στο Γουδί το φετινό καλοκαίρι όπου στηρίχτηκε από περίπου 30.000 ανθρώπους. Στο

πλευρό της Ηριάννας επίσης τάσσονται πολλοί άνθρωποι από τον χώρο του αθλητισμού, συνυπογράφοντας ένα κείμενο αλληλεγγύης. Ακόμα όμως και πολιτικοί όπως ο Μανώλης Γλέζος αλλά και μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας όπως για παράδειγμα τις 203 υπογραφές σε ένα κείμενο στήριξης (από διδακτικό και διοικητικό προσωπικό όλων των ειδικοτήτων, υποψήφιοι διδάκτορες και μεταπτυχιακοί φοιτητές του ΕΚΠΑ), σχεδόν όλοι οι φοιτητικοί σύλλογοι στα πανεπιστήμια της χώρας αλλά και της ευρύτερης διεθνούς πανεπιστημιακής κοινότητας.

Να σημειωθεί ότι η Ηριάννα Β.Λ είναι διδάσκουσα στο Διδασκαλείο Νέας Ελληνικής Γλώσσας του ΕΚΠΑ, είναι υποψήφια διδάκτορας του τομέα Γλωσσολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής, κάνει μαθήματα σε πρόσφυγες και συμμετέχει στην πλατφόρμα του e-learning. Ανεξάρτητα όμως από την κοινωνική της βοήθεια και το εκπαιδευτικό της έργο, στην θέση της θα μπορούσε να είναι ο οποιοσδήποτε, μια ανειδίκευτη εργάτρια, ένας απόφοιτος τεχνικού λυκείου. Σε κανέναν δεν αξίζει να στερείται 13 χρόνια

απ' τη ζωή του για αβάσιμες κατηγορίες. Πόσο μάλλον όταν κυκλοφορούν ελεύθεροι ένοχοι που έτυχε οι γνωριμίες τους να μην τους βάζουν στη φυλακή αλλά να τους βγάζουν. Στην ιστορία της Ηριάννας Β.Λ. ευθύνη πρωτίστως έχουν όλοι όσοι την στείλανε στις φυλακές. Όμως ευθύνη έχουμε κι όλοι εμείς. Μέσα από τη λήθη, την αδιαφορία, την αδράνεια συναινούμε σ> αυτή την τραγωδία. Συνυπογράφουμε όλα τα αλόγιστα και τα ακαταλόγιστα που μας περικυκλώνουν. Αν δεν κινητοποιηθούμε, τότε νομιμοποιούμε το άδικο κι επιτρέπουμε στο καρκίνωμα της ανομίας να εξαπλώνεται.

ΥΓ: Ο τίτλος προέρχεται από το μυθιστόρημα του Χάινριχ Μπελ «Η χαμένη τιμή της Καταρίνα Μπλουμ», που η δράση του εκτυλίσσεται στη Δυτική Γερμανία των αρχών της δεκαετίας του 1970, μια απολιτική νοικοκυρά μπλέκει με την αστυνομία και διασύρεται από τον κίτρινο τύπο επειδή έκανε το έγκλημα να συνδεθεί ερωτικά με έναν ληστή τραπεζών, ύποπτο για τρομοκρατία. Υπάρχει και η αντίστοιχη ταινία που γυρίστηκε το 1975 από τον Φόλκερ Σλέντορφ και τη Μαργκαρέτε φον Τρότα με βάση το μυθιστόρημα. Ένα έργο που ανέβηκε και στις αίθουσες του θεάτρου της χώρας μας το περασμένο διάστημα. Στη μυθοπλασία του Μπελ, η περίπτωση της Μπλουμ παρουσιάζει πολλές ομοιότητες με της Ηριάννας. Μόνο που η δεύτερη δεν είναι προϊόν φαντασίας, είναι μια κατάσταση που βρίσκεται σε εξέλιξη σε ένα «κράτος δικαίου».

ΕΝΑ UPDATE ΓΙΑ ΤΙΣ #ΣΚΟΥΡΙΕΣ

Σκουριές και El Dorado ήταν 2 από τα ονόματα που βρέθηκαν στο στόχαστρο των ειδησεογραφικών μέσων το Σεπτέμβριο του 2017. Σε επίσημη ανακοίνωση της η εν λόγω μεταλλευτική εταιρία δήλωσε αναβολή των εργασιών της στις Σκουριές και επανεκτίμηση του επενδυτικού της έργου, λόγω της καθυστέρησης χορήγησης κρατικών αδειών σχετικά με το εργοστάσιο εμπλουτισμού στις Σκουριές. Ο παροξυσμός των δημοσιογράφων απέχει από την πραγματική διάσταση των γεγονότων. Προτού αποδοθεί μια διαφορετική οπτική για το θέμα, σκόπιμο είναι να γίνει μια σύντομη αναδρομή, στο ιστορικό μεταλλευτικών δραστηριοτήτων της Βορειοανατολικής Χαλκιδικής και στη σύνδεσή της με τη συγκεκριμένη πολυεθνική.

Η ιστορία του κινήματος κατά των εξορύξεων στη Χαλκιδική τοποθετείται στα μέσα της δεκαετίας του 90, με πρωτοστάτες τους κατοίκους των χωριών Ολυμπιάδας και Στρατονίκης. Στο ιστορικό των περιοχών αυτών η μεταλλευτική δραστηριότητα εντοπίζεται ήδη από την αρχαιότητα. **Η εκμετάλλευσή τους όμως με**

αποικιοκρατικούς όρους σηματοδοτείται το 1995 από τη μεταβίβαση των μεταλλείων Κασσάνδρας, στην TVX Hellas (θυγατρική της Καναδικής μεταλλευτικής TVX GOLD). Ο αδιάκοπος αγώνας των κατοίκων ενάντια στις βλέψεις και τα έργα της εταιρείας ήταν νικηφόρος, με την απόφαση του ΣΤΕ να δικαιώνει την τοπική κοινότητα της Ολυμπιάδας. Η μάχη τους αποτέλεσε παράδειγμα προς μίμηση για τον κόσμο της Θράκης που απέρριψε και ανέστειλε την εγκατάσταση μεταλλείων σε Ροδόπη και Έβρο. Το 2002 η TVX Hellas κηρύσσει πτώχευση αφήνοντας απλήρωτους 470 εργαζομένους. Με την εμπλοκή του τότε υφυπουργού Οικονομικών, Χρήστου Πάχτα, το 2003 το ελληνικό δημόσιο αγοράζει για 11.000.000 ευρώ τα μεταλλεία, απαλλάσσοντας την TVX από τις υποχρεώσεις της απέναντι στους εργαζομένους, αναλαμβάνοντας το ίδιο την ευθύνη. Εν μία νυκτί, απουσία δημόσιου διαγωνισμού, το ίδιο πολιτικό πρόσωπο μεταπωλεί 317.000 στρέμματα για το ίδιο ποσό που τα αγόρασε, στη νεοσύστατη επιχείρηση "ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ", αποφέροντας μηδαμινά έσοδα στο κράτος. Στο νέο σχήμα που ανέλαβε τα μεταλλεία χωρίς να καταβάλει φόρο μεταβί-

βασής συμμετείχαν ουσιαστικά η ελληνική κατασκευαστική ΑΚΤΩΡ και η καναδική πολυεθνική EUROPEAN GOLDFIELDS.

Το επενδυτικό σχέδιο της νέας επιχείρησης περιελάμβανε εκτός των ήδη γνωστών έργων υπόγειας εξόρυξης γύρω από Ολυμπιάδα και Στρατονίκη, την επιφανειακή εξόρυξη (open pit) στις Σκουριές. Οι υπόγειες στοές στη Στρατονίκη επαναλειτούργησαν το 2005 με την άτυπη άδεια της κυβέρνησης, πρακτικά όμως ολόκληρο το επενδυτικό σχέδιο πήρε περιβαλλοντική έγκριση το 2011. Εν τω μεταξύ, συνεχώς και περισσότεροι κάτοικοι της ΒΑ Χαλκιδικής συσπειρώνονται σε επιτροπές, ενημερώνονται και ενημερώνουν σχετικά με τις πραγματικές επιπτώσεις του εγχειρήματος και αντιμάχονται της "ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ" κάνοντας κάτι παραπάνω από αισθητή την εναντίωσή τους.

Η EL DORADO GOLD εμφανίζεται το 2012, μετά την συγχώνευση της με την European Goldfields, κατέχοντας πλέον το 95% των μεταλλείων Κασσάνδρας. Σήμερα κατέχει επίσης το 95% της Μεταλλευτικής Θράκης, ολόκληρο σχεδόν το ποσοστό για τα χρυσορυχεία σε Σάπες Ροδόπης και Πέραμα Έβρου.

Από το 2012 το κίνημα στη Χαλκιδική ισχυροποιείται και γίνεται γνωστό πανελλαδικά αλλά και στο εξωτερικό. Με την άφιξη της EL Dorado ξεκινά η υλοποίηση του επενδυτικού προγράμματος, δηλαδή η καταστροφή του δάσους στον Κάκαβο και η βίαιη καταστολή του αγώνα της τοπικής κοινωνίας. Η πολυεθνική έκανε σαφή τον αποικιοκρατικό της ρόλο στην περιοχή, όταν περιέφραξε το εργοτάξιο με συρματοπλέγμα, σεκιούριτι και αστυνομικούς. Στις 20/3/2012, 500 περίπου μεταλλωρύχοι επιτίθενται και ξυλοκοπούν 30 αντιμαχόμενους της εταιρείας στις Σκουριές χωρίς την παρέμβαση των παρευρισκόμενων αστυνομικών. Τα ΜΜΕ παρουσίασαν τους 500 εργαζομένους της εταιρείας ως θύματα των μόλις 30 διαδηλωτών.

Σε επόμενες διαδηλώσεις ενάντια στην καταπάτηση του τόπου, οι κάτοικοι της Χαλκιδικής ζουν την απόλυτη βία μέσα από την ρίψη δακρυγόνων, κρότων λάμπης και αναίτιων προσαγωγών. Λίγους μήνες αργότερα, το Νοέμβριο του 2012 τα ίδια μέσα που παρουσίαζαν ως θύματα τους 500 μεταλλωρύχους, αποκρύπτουν μια πορεία χιλιάδων ατόμων στη Θεσσαλονίκη. Και είναι πάλι τα

ίδια ενημερωτικά μέσα που αναδεικνύουν την εξόρυξη, αναπαράγοντας την προπαγάνδα της εταιρίας και στιγματίζοντας το κίνημα ως τρομοκρατική οργάνωση, έπειτα από τον εμπρησμό του εργοταξίου στις Σκουριές το 2013. Οι δυνάμεις δίωξης ωστόσο είναι αυτές που δίνουν πραγματική υπόσταση στην τρομοκρατία την άνοιξη του ίδιου έτους. "Μπήκαν στο χωριό τα ΜΑΤ" τραγουδούν οι Υπεραστικοί και αναφέροντα φυσικά στην εισβολή των ματ και της Αντιτρομοκρατικής στην Ιερισσό πετώντας χημικά και δακρυγόνα, ακόμη και μες στα σχολεία. Με βίαιες συλλήψεις εν τω μέσω της νύχτας,

με την παράνομη λήψη γενετικού υλικού και αποτυπωμάτων από αποτσίγαρο, με προσαγωγές για διατάραξη της κοινής ειρήνης, στήνεται το κατηγορητήριο για μια εγκληματική-τρομοκρατική οργάνωση. Κάπως έτσι 450 άτομα μέχρι σήμερα, έφτασαν να διώκονται ποινικά άλλοι για πλημμελήματα κι άλλοι για κακουργήματα.

Επανερχόμαστε στο σήμερα λοιπόν, με μια ερώτηση που ακούσαμε από πολλούς το φθινόπωρο: "Τελικά, δεν σταμάτησε η EL-DORADO"; **Όχι η εταιρεία δεν σταμάτησε, ούτε πρόκειται να κλείσει αφήνοντας άνεργους 2.500 εργαζομένους- εξάλλου ποτέ δεν απασχολούσε τόσους-** όπως έσπευσαν να μας πληροφορήσουν οι μεγάλοι τηλεοπτικοί σταθμοί(ΣΚΑΐ'). Κάθε φορά που χρειάζεται κάποια αδειοδότηση, επαναλαμβάνεται η τακτική του εκβιασμού για να ασκήσει πίεση στην κυβέρνηση.

Ωστόσο, η EL DORADO θα έπρεπε όντως να αποχωρήσει. Η σύμβαση μεταβίβασης που έκανε με το κράτος είναι υπό κατάρρευση.

Αυτό οφείλεται στο ότι ο βασικός της όρος, δηλαδή η μεταλλουργία που θα απέφερε τα έσοδα στο δημόσιο μέσω της φορολογίας, καταρρίπτεται. Το 2016, η τεχνική μελέτη της εταιρείας για τη μεταλλουργική μέθοδο-“πατέντα” της ακαριαίας τήξης απορρίφθηκε ως ελλιπής και μη εφαρμόσιμη από το ΥΠΕΝ. Βάσει αυτής της απόφασης (του πρώην υπουργού Σκουρλέτη), ο νέος υπουργός του ΥΠΕΝ θα έπρεπε να ανακαλέσει οποιαδήποτε περιβαλλοντική έγκριση δόθηκε για το ολόκληρο το επενδυτικό σχέδιο, να καταγγείλει τη σύμβαση και να απαιτήσει αποζημίωση για τις καταστροφές που προκλήθηκαν. Αντί αυτού, ο πολιτικός όχι μόνο ενέκρινε άδειες για το υποέργο της Ολυμπιάδας αλλά έστησε τη λεγόμενη διαιτησία για να βγάλει την εταιρεία από το νομικό αδιέξοδο στο οποίο περιήλθε. Η διαιτησία που πραγματοποιήθηκε στα τέλη Μαρτίου, ήταν ένα κλειστό δικαστήριο μεταξύ εταιρείας και δημοσίου, στο οποίο επιλέχθηκαν οι κατάλληλοι άνθρωποι για τις

κατάλληλες θέσεις.

Εν τέλει η διαδικασία της διαιτησίας ενδυναμώνει την απόφαση απόρριψης της μεταλλουργικής μεθόδου, δεν παίρνει ουσιαστικά κάποια απόφαση και παραπέμπει το ζήτημα στο πραγματικά αρμόδιο όργανο, το ΣΤΕ. Παρότι το απέφευγε να φέρει ενώπιον του νόμου την επιχείρηση, κλήθηκε να εκδικάσει την υπόθεση της μεταλλουργίας στις 5/12/2018.

Είναι κάτι περισσότερο από ολοφάνερο ότι η επένδυση αυτή θα είναι επικερδής αποκλειστικά για την ίδια την εταιρεία και τους πολιτικούς που την εξυπηρετούν. Μοναδική της επιδίωξη είναι το κέρδος, είτε με ή χωρίς τη μεταλλουργία. Κέρδος που θέλει να αποκτήσει με κάθε κόστος, διακινδυνεύοντας πρώτα απ’ όλα την υγεία και την ποιότητα ζωής κι έπειτα την οικονομία ενός τόπου. Του δικού μας τόπου.

ΤΟ ΝΕΡΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ.. ΕΙΝΑΙ ΖΩΗ..

Οι ιδιωτικοποιήσεις των κρατικών εταιριών ύδρευσης ανά τον κόσμο έχουν σχεδόν πάντα ένα κοινό παρανομαστή; **γίνονται υπό την πίεση των διεθνών δανειστών σε χώρες με μεγάλο δημόσιο χρέος ή υπό την πίεση πολυεθνικών και πολιτικών σε χώρες με εύρωστη οικονομία.**

Το κυρίαρχο επιχείρημα είναι πως το κράτος καθυστερεί πολύ να προσφέρει τις απαραίτητες υπηρεσίες οι οποίες κρίνονται αναποτελεσματικές, στην ουσία όμως οι χώρες που εφάρμοσαν το δόγμα αυτό οδηγήθηκαν στη δημιουργία ενός πανίσχυρου ιδιωτικού μονοπωλίου όπου εξαγορές και συγχωνεύσεις κατέλυσαν κάθε έννοια ανταγωνισμού και κάθε ελπίδα για μειωμένα τιμολόγια.

Από τις αρχές του 1980 μέχρι το 2000, υπήρξε μια τεράστια πίεση από τους διεθνείς χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς και τις πολυεθνικές εταιρείες να ιδιωτικοποιηθούν οι κρατικές εταιρείες ύδρευσης. Το αποτέλεσμα ήταν οι 5 μεγάλες πολυεθνικές Veolia, Suez, Agbar, RWE και Saur να κατέχουν το 2001 το 71% της παγκόσμιας αγοράς νερού. **Οι αντιδράσεις όμως των πολιτών, οδήγησαν σε επανακρατικοποίηση των δικτύων. Σήμερα οι μεγάλες πολυεθνικές κατέχουν μόνο το 34% της αγοράς ενώ το 90% των 400 μεγαλύτερων πόλεων στον πλανήτη εξακολουθεί να έχει δημόσιο δίκτυο ύδρευσης. Το 2011 μόνο το 12% της ύδρευσης σε παγκόσμια κλίμακα ανήκε σε ιδιωτικά χέρια.**

Όμως τι είναι το νερό;

Το νερό είναι ένα από τα βασικά συστατικά της ζωής, και η ζωή θεωρείται ανθρώπινο δικαίωμα. Το νερό δηλαδή είναι ένα κοινωνικό αγαθό και πρέπει να είναι πάντα διαθέσιμο σε όλα τα ανθρώπινα όντα, κι όχι μόνο.

6 λόγοι για να πεις όχι στην ιδιωτικοποίηση του νερού.

1) ΥΠΕΡΟΓΚΕΣ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΤΙΜΩΝ

Η Αργεντινή ήταν από τις πρώτες χώρες που ιδιωτικοποίησε το σύστημα ύδρευσης της. Το 1993 η κυβέρνηση παρέδωσε τη δημοτική ύδρευση σε ένα consortium πολυεθνικών

και τοπικών εταιρειών. Η παγκόσμια Τράπεζα έσπευσε να συγχαρεί την κίνηση της Αργεντινής χαρακτηρίζοντας την ως την πιο ελπιδοφόρα επένδυση. Όμως η χαρά δεν κράτησε πολύ. Οι εταιρείες τοποθέτησαν σε θέσεις κλειδιά φίλους της κυβέρνησης με τεράστιους μισθούς ενώ για να ανταπεξέλθουν στο υψηλό κόστος επέβαλαν αύξηση των τιμολογίων που έπληξαν εκατομμύρια φτωχών. Σε πολλές περιπτώσεις οι εταιρείες για να αυξήσουν τα κέρδη μείωσαν τα έξοδα συντήρησης ενώ δεν προχώρησαν στην αντικατάσταση των παλιών σωλήνων με αποτέλεσμα το νερό να πλημμυρίζει τις φτωχότερες συνοικίες. Η κυβέρνηση επανακρατικοποίησε το δίκτυο, του οποίου όμως οι ζημιές ήταν τόσο μεγάλες ώστε χρειάστηκε να το αποκαταστήσει από την αρχή.

2) ΜΑΖΙΚΕΣ ΜΟΛΥΝΣΕΙΣ

Στη Νότια Αφρική η ιδιωτικοποίηση του δικτύου ύδρευσης είχε ως αποτέλεσμα μια από τις χειρότερες επιδημίες χολέρας στις φτωχές συνοικίες του Γιοχάνεσμπουργκ το 2000-2002. Η επιδημία ξεκίνησε όταν οι κάτοικοι των παραγκοπομπόλεων αποσυνδέθηκαν από το ιδιωτικό δίκτυο ύδρευσης επειδή αδυνατούσαν να πληρώσουν τους αυξημένους λογαριασμούς. Χωρίς ασφαλές αποχετευτικό σύστημα και χωρίς πρόσβαση σε καθαρό νερό, οι κάτοικοι αναγκάστηκαν να πίνουν νερό από τα μολυσμένα ποτάμια της περιοχής. Η επιδημία χολέρας είχε ως αποτέλεσμα να αρρωστήσουν περισσότεροι από 100.000 και τουλάχιστον 100 να χάσουν τη ζωή τους.

3) ΕΛΛΙΠΗΣ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΔΙΚΤΥΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΔΟΜΩΝ

Οι ιδιωτικοποιήσεις που έγιναν στην Βρετανία από την κυβέρνηση Θάτσερ κατά την περίοδο 1989-1993 είχαν σαν αποτέλεσμα την αύξηση της τιμής του νερού σε πρώτη φάση κατά 50% και συνολικά κατά 245% μέχρι το 2006. Οι παρεχόμενες υπηρεσίες ύδρευσης υποβαθμίστηκαν, καθώς οι εταιρείες, προκειμένου να μην χάσουν από την κερδοφορία, περιόρισαν στο ελάχιστο δυνατό τις επενδύσεις σε έργα υποδομής.

Θεσπίστηκε Ρυθμιστική Αρχή Υδάτων, η οποία, όμως, δεν μπόρεσε να συγκρατήσει τις τιμές, ενώ δεν μπόρεσε να εξασφαλίσει ούτε τις αναγκαίες επενδύσεις από τις ιδιωτικές εταιρείες. Το αποτέλεσμα ήταν όταν οι υποδομές άρχισαν να παρουσιάζουν σημαντικά λειτουργικά προβλήματα να χορηγηθούν κονδύλια από τον κρατικό προϋπολογισμό.

4) ΔΙΑΦΘΟΡΑ ΚΑΙ ΑΠΑΤΕΣ

Στην Αργεντινή, Γαλλία, Μ. Βρετανία και ΗΠΑ στελέχη εταιριών και αξιωματούχοι του Δημοσίου έχουν τεθεί υπό έλεγχο και σε ορισμένες περιπτώσεις καταδικαστεί σε υποθέσεις δωροδοκίας και απάτης.

5) ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

Ένας από τους δήμους που αναγκάστηκε λόγω της αντίστασης του πληθυσμού να ανακαλέσει την ιδιωτικοποίηση του νερού ήταν ο δήμος του Βερολίνου. Ναι μεν το δημόσιο κατείχε το 51% των μεριδίων, αλλά μυστικές συμφωνίες εξασφάλιζαν επί 30 χρόνια υψηλά κέρδη στις διαχειρίστριες εταιρίες. Έτσι ανέβηκε και στο Βερολίνο η τιμή του νερού. Το 2012 το Γραφείο Ανταγωνισμού της Γερμανίας αποφανθεί ότι η σύμβαση παραβιάζει το γερμανικό δίκαιο περί ανταγωνισμού και η εταιρία αναγκάστηκε σε μείωση τιμών 19%.

6) ΑΝΥΠΑΡΚΤΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

Στη Γαλλία με μακρά ιστορία στην ιδιωτική διαχείριση, η συμμετοχή τού ιδιωτικού τομέα στις επενδύσεις ανέρχεται μόλις στο 12%!

Ο Δήμος του Παρισιού, με το να μην ανα-νεώσει τη σύμβαση με τους ιδιώτες κατάφερε μέσω της δημοτικής επι-χείρησης ύδρευσης, να εξοικονομεί 35 εκατομμύρια ευρώ τον χρόνο. Το όφελος είναι μάλιστα πολλαπλό εάν υπολογίσει κανείς ότι ο δήμος προ-χώρησε σε μείωση των τιμολογίων κατά 8% σε σχέση με το 2009.

Η πατρίδα μας ανήκει στις χώρες με το μεγάλο δημόσιο χρέος που εξαναγκάζεται από τους δανειστές της(ΕΕ,ΔΝΤ) να ιδιωτικοποιήσει το νερό. Ήδη η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έχει εντάξει την ΕΥΔΑΠ και την ΕΥΑΘ στο Υπερταμείο ιδιωτικοποιήσεων. **Η ένταξη τους σημαίνει πρώτον ότι η διαχείρισή τους ανήκει στο Δ.Σ. του Υπερταμείου, δηλαδή στους δανειστές και όχι στο ελληνικό δημόσιο, και δεύτερον ότι ακόμα αν δεν πουληθεί καμία μετοχή τους η ΕΥΔΑΘ και η ΕΥΔΑΠ ιδιωτικοποιούνται περνώντας σε έναν φορέα που δεν ανήκει στο δημόσιο.**

ΤΟ ΝΕΡΟ
ΕΙΝΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ.
ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΖΩΗΣ.

18 ΜΑΪΟΥ 2014
ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ **ΟΧΙ** ΣΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ

**SOSTE
TO NEPO**

ΟΧΙ! SOSTE TO NEPO

Το Μάιο του 2014 στο δημοψήφισμα που έγινε **στη Θεσσαλονίκη το 98% των πολιτών ήταν κατά της ιδιωτικοποίησης του νερού και της ΕΥΑΘ**. Το αποτέλεσμα ήταν συντριπτικό και παραμένει ακόμα και σήμερα απέναντι σε αυτούς που θέλουν να ξεπουλήσουν το νερό.

Εν κατακλείδι, παγκοσμίως οι ιδιωτικοποιήσεις του νερού έχουν αποτύχει και υπάρχει έντονη τάση επανακρατικοποίησης, η ΕΕ θέτει την πώληση των δικτύων ύδρευσης ως μία από τις προϋποθέσεις των οικονομικών πακέτων διάσωσης, δηλαδή τω μνημονίων σε Ελλάδα και άλλες χώρες της ΕΕ όπως η Πορτογαλία κα η Ιρλανδία. Η ελληνική κυβέρνηση αδιαφορώντας πλήρως για τις συνεπειες ενέκρινε το νομοσχέδιο για τις αποκρατικοποιήσεις, μεταξύ των οποίων και του δικτύου ύδρευσης.

Θα τους αφήσουμε;

Η «ΑΝΑΠΤΥΞΗ» ΑΡΑΓΕ ΠΕΡΝΑΕΙ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΥΣ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ;

Στα έντεκα χρόνια ήδη της οικονομικής κρίσης και τον ένατο των μνημονίων και για την κοινωνική πλειοψηφία αυτού του τόπου κάθε μέρα φαίνεται χειρότερη από την προηγούμενη. Οι χιλιάδες απολύσεις και η ανεργία, η ελαστική και η απλήρωτη εργασία, οι συνεχείς περικοπές μισθών και συντάξεων, οι αυξήσεις και η επιβολή νέων φόρων και χαρατσιών έχουν καταβαραθρώσει το εισόδημα της λαϊκής οικογένειας που με το ζόρι πια εξασφαλίζει “τα προς το ζην”, έχουν οδηγήσει έναν ολόκληρο λαό στα όρια της εξαθλίωσης και την εκτόξευση των κόκκινων δανείων. Με το 3ο μνημόνιο και τους εφαρμοστικούς νόμους που (μαζί με τη Ν.Δ. και τα άλλα μνημονιακά κόμματα) ψήφισε η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, όχι μόνο δεν προστατεύεται η λαϊκή κατοικία και περιουσία, αλλά γίνεται πολύ πιο εύκολη η αρπαγή της από τις τράπεζες, το κράτος και τα κερδοσκοπικά funds (επενδυτικά κεφάλαια). Με το αναθεωρημένο νομικό πλαίσιο καταργήθηκαν επί της ουσίας και οι όποιες ευεργετικές διατάξεις περιλαμβάνονταν στο ν. Κατσέλη, που με οριζόντιο προστάτευε την πρώτη κατοικία. Για να εξαιρεθεί μια πρώτη κατοικία από τον πλειστηριασμό πρέπει ο οφειλέτης να προσφύγει μέχρι τέλος του 2018 στον αναθεωρημένο νόμο Κατσέλη αντιμετωπίζοντας αντίστοιχα και τα αυξημένα έξοδα. Η κυβέρνηση επαίρεται ότι ο αναθεωρημένος νόμος παρέχει προστασία στα 2/3 των δανειοληπτών.

Η αλήθεια όμως είναι διαφορετική! Ακόμα και όσοι τελούν σε κατάσταση απόλυτης ένδειας και με το προηγούμενο νομοθετικό καθεστώς κατόρθωναν να κουρευτεί το δάνειο τους έως και 90%, χάνουν πλέον κάθε ελπίδα προς τούτο, αφού το ύψος του ποσού που υποχρεούνται συνολικά να καταβάλουν δεν μπορεί να είναι μικρότερο από την αξία που θα πετύχαινε το ακίνητο κατόπιν πλειστηριασμού.

Με αυτό τον τρόπο δεν προστατεύεται η πρώτη κατοικία, αλλά αντίθετα γίνεται πιο ελκυστικό προϊόν το δάνειο προκειμένου να το αγοράσουν τα ξένα fund. Εδώ είναι και όλη η ουσία της κυβερνητικής πολιτικής: προκειμένου να διευκολυνθεί η μεταβίβαση των δανείων στα funds αφενός τους δόθηκε η δυνατότητα να αγοράσουν ακόμα και ενήμερα (πράσινα) δάνεια, αφετέρου **δεν προβλέφθηκε δυνατότητα των δανειοληπτών** – ακόμα και όσων ενημερωθούν ότι επίκειται η μεταβίβαση του δανείου τους σε ξένο fund

– **να αγοράσουν αυτοί το δάνειό τους στην ίδια τιμή.** Από το 2018 μάλιστα επιτρέπεται ελευθέρως η μεταβίβαση δανείων που αφορούν πρώτες κατοικίες στα funds, ενώ με το νόμο για το 4ο μνημόνιο δίνεται η δυνατότητα στα funds να ασχολούνται και με real estate.

Ακόμα και όσοι δανειολήπτες έχουν χρήματα για να υποβάλλουν αίτηση στον αναθεωρημένο νόμο Κατσέλη πρέπει να αποδείξουν ότι έχουν την οικονομική δυνατότητα να εξοφλήσουν μέχρι λήξεως του χρόνου του δανείου τους το ποσό που θα ορίσει το δικαστήριο και που δεν μπορεί όπως είπαμε να είναι μικρότερο από την αξία που θα πετύχαινε το ακίνητο κατόπιν πλειστηριασμού. Αλλιώς η αίτησή τους θα απορριφθεί.

Όσοι μάλιστα υπέστησαν σημαντικές μειώσεις εισοδημάτων λόγω της κρίσης και του μνημονίου, αλλά διατηρούν εισόδημα άνω των 13.906 ευρώ ή άνω των 35.086 ευρώ (για 4μελη οικογένεια) ή διαθέτουν ακίνητα αξίας άνω των 180.000 ευρώ ή 260.000 ευρώ για 4μελή οικογένεια **όχι μόνο δεν μπορούν να προστατεύσουν την κατοικία τους, αλλά χάνουν πλέον κάθε δυνατότητα ακόμα και να μειώσουν το ποσό του δανείου τους!!**

Υπάρχει όμως και ένας μεγάλος αριθμός οφειλετών που κατόρθωσαν και μπόκαν (με το προηγούμενο καθεστώς) στο νόμο Κατσέλη, αλλά δεν μπορούν σήμερα να εξακολουθούν να πληρώνουν τις δόσεις που τους όρισαν τα δικαστήρια, χάνοντας έτσι την προστασία της κατοικίας τους.

Επίσης **καμία δυνατότητα προστασίας δεν έχουν οι έμποροι**, που δεν τους επέτρεψαν λόγω τη ιδιότητάς τους να υπαχθούν στον νόμο Κατσέλη.

Όπως γίνεται αντιληπτό τα κριτήρια που τίθενται από πλευρά της κυβέρνησης είναι ιδιαίτερα υψηλά και στην πραγματικότητα αδυνατούν να προστατέψουν την πρώτη κατοικία.

Η Κυβέρνηση ψευδώς επιμένει ότι υπάρχει δίχτυ προστασίας και δεν προτίθεται να επιτρέψει να βγουν στον σφυρί πρώτες κατοικίες. Η ίδια η πραγματικότητα την έχει διαψεύσει. **Η ατολμία της να μην ψηφίσει ένα νόμο που θα κουρεύει τα χρέη των οικονομικά αδύνατων σε συνδυασμό με τις κατά καιρούς δηλώσεις για το "αναγκαίο αναπτυξιακό μέτρο των πλειστηριασμών", αποδεικνύουν τις πραγματικές προθέσεις της.** Ταυτόχρονα σε συνδυασμό με τα ΜΜΕ επιτίθεται στο κίνημα ενάντια στους πλειστηριασμούς προσπαθώντας να ταυτίσει...

Για να δούμε λίγο πως εξελίσσονται. Οι πλειστηριασμοί πραγματοποιούντουσαν κάθε Τετάρτη στα δικαστήρια. Τώρα, όμως, γίνονται κάθε Τετάρτη στα συμβολαιογραφικά γραφεία υπο την μορφή των ηλεκτρονικών πλειστηριασμών. Πραγματοποιούνται από τον συμβολαιογράφο που επιλέγει ο επισπεύδων τον πλειστηριασμό δανειστής (συνήθως τράπεζα) μέσω ηλεκτρονικής πλατφόρμας, στην οποία θα μπορούν να έχουν πρόσβαση με κωδικό όσοι επιθυμούν να δώσουν προσφορά για το ακίνητο και εφόσον έχουν καταθέσει στο συμβολαιογραφικό γραφείο εγγυητική επιστολή ίση με το 1/3 της τιμής πρώτης προσφοράς μέχρι δυο ημέρες πριν την πραγματοποίηση του πλειστηριασμού.

ΚΑΝΕΝΑ ΣΠΙΤΙ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΡΑΠΕΖΙΤΗ

Σε όλη τη χώρα οι πλειστηριασμοί πρώτης κατοικίας διακόπτονται και θα συνεχίζουν να διακόπτονται αφού υπάρχουν κινήματα που καλά κρατούν! Στην πόλη μας υπάρχει ο Συντονισμός Σ υ λ λ ο γ ι κ ο τ ή τ ω ν

Θεσσαλονίκης. Ένα ανεξάρτητο κέντρο αγώνα της πόλης, που αποτελείται από λαϊκές συνελεύσεις γειτονιάς, τοπικές κινήσεις και επιτροπές αγώνα που συναντιούνται με εργατικά σωματεία και κοινωνικοπολιτικές συλλογικότητες, συλλόγους φοιτητών και συνταξιούχων και που σήμερα δίνει τη μάχη στο ειρηνοδικείο, ενάντια στην αρπαγή της λαϊκής κατοικίας και περιουσίας και αύριο ενάντια σ' όλα τα δεινά που η πολιτική κυβερνήσεων και Ε.Ε. έφεραν για την κοινωνική πλειοψηφία. Στηριγμένος στη δημοκρατία των συνελεύσεων κι απαλλαγμένος από κομματικούς εναγκαλισμούς, μίλησε από την αρχή για έναν ανυποχώρητο αγώνα χωρίς ημερομηνία λήξης, χωρίς ξεπουλήματα και διαπραγματεύσεις "για το μοίρασμα της φτώχειας μας". Κι ένας τέτοιος αγώνας φαίνεται ότι μπορεί να συσπειρώνει όλο και περισσότερους, καθέναν που θέλει να μετουσιώσει την οργή για όλα αυτά που σε βάρος μας γίνονται σε δράση για την ανατροπή τους, χωρίς αυταπάτες κι αναμονές, επιδοξους σωτήρες κι αναθέσεις.

“Ναι” στις ελεύθερες κάμπιες!

Σε γοητεύει η αίσθηση της ελευθερίας; Σου αρέσει η επαφή με τη φύση, μακριά από τις πόλεις, τα ρολόγια, τα προγράμματα τις δεσμεύσεις και την πληκτική ρουτίνα...; Θες Να νιώθεις την ανάσα της φύσης να σκάει μέσα σου; Είσαι και εσύ μια ελεύθερη κάμπια και δεν υπάρχει πιο απόλυτος τρόπος να το ζήσεις πέρα από το ελεύθερο κάμπινγκ. Να θυμάσαι όμως ότι η δική σου ελευθερία δεν πρέπει να περιορίζει την ελευθερία των γύρω σου. Το μέρος πρέπει να το αφήσεις όπως το βρήκες, αν όχι και καθαρότερο. Γιατί δεν σου ανήκει η φύση, αλλά εσύ ανήκεις στη φύση.

Η ελεύθερη κατασκήνωση είναι ένα αιωνόβιο δέντρο που έκανε εντονότερη την εμφάνιση του με τις εκδρομές στη φύση των παππούδων μας και την αύρα ελευθερίας που έφεραν οι ανατρεπτικές δεκαετίες '60 - '70. Τότε που οι νέοι ήθελαν να ξεφύγουν από τα όρια της «πολιτισμένης» κατοικίας τους, να αντιδράσουν στο κατεστημένο και να γνωρίσουν πολιτισμούς, κουλτούρες, ωραία τοπία αλλά και τον ίδιο τους τον εαυτό. Με μοναδικό και επαρκή εξοπλισμό ένα σακίδιο στη πλάτη.

Το χαρακτηριστικό των ελεύθερων καμπιών δεν είναι άλλο από την παντελή έλλειψη προγράμματος, και αυτό είναι το στοιχείο που τις διαφοροποιεί από τα άλλα είδη, ενώ κυρίαρχα στοιχεία της είναι η ελευθερία και η αντισυμβατικότητα. Το ελεύθερο κάμπινγκ προτείνει έναν άλλο τρόπο ζωής κοντά στη φύση, σε επικοινωνία και συνεννόηση με τον συνάνθρωπο μακριά από τις πόλεις στις οποίες εδρεύει η καταναλωτική μανία και ο ανταγωνισμός. Πιθανό, αυτές να είναι και οι πραγματικές αιτίες της ποινικοποίησής του.

Ποινικοποίησης; Ναι... Δυστυχώς, όπως πολλά αγαθά, έτσι και η διαμονή στη φύση έχει χρηματικό κόστος. Το ελεύθερο κάμπινγκ όχι μόνο απαγορεύεται βάσει του Ν.392/1976 αλλά επισείει ποινές ως και 3.000 ευρώ το άτομο, ακόμα και προσωποκράτηση. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα η κατασκήνωση να επιτρέπεται μόνο σε οργανωμένους χώρους έναντι αντιτίμου, σε μερικές περιπτώσεις μάλιστα, ύψους αντίστοιχου με αυτό ενός δωματίου!

Η χώρα μας ενδείκνυται για ελεύθερο, γιατί έχει πολλά μέρη να επισκεφθείς χωρίς να είναι επικίνδυνα. Οι μουσικές της παραλίας, τα ειδυλλιακά ηλιοβασιλέματα η παρατήρηση του κόσμου έξω από το «εγώ» αλλά κυρίως το στοιχείο του αυτοσχεδιασμού της κοινωνικότητας και της αυτοοργάνωσης είναι αυτά που κάνουν το ελεύθερο, μοναδική επιλογή για διακοπές.

Την κοινωνικότητα της κατασκήνωσης δεν τη βιώνεις με άλλον τρόπο όπως για παράδειγμα σε εμπορευματοποιημένους χώρους σαν τα μπαρ. Επικοινωνείς και γνωρίζεις με τους ανθρώπους, με απλούς τρόπους, όπως μαγειρεύοντας μαζί. Η διασκέδαση είναι

αυτοσχέδια κάποιος μουσικός θα βρεθεί στην παραλία, θα έρθουν και άλλοι, θα γίνουν όλοι μια παρέα, ή και δύο κάποιες φορές που συναγωνίζονται μουσικά, καθεμιά στους δικούς της δρόμους. Το μυαλό μπαίνει σε λειτουργία εγρήγορσης για την πιθανότερη εύκολη και ευχάριστη διαβίωση στο φυσικό περιβάλλον. Είναι εντυπωσιακό το πόσα λίγα καταναλωτικά πράγματα χρειάζεσαι τελικά για να είσαι ευτυχισμένος.

Όσο για τις αντιδράσεις των κατοίκων στα μέρη που ταξιδεύουν παραθεριστές έχει παρατηρηθεί ότι η δυσπιστία από τους ντόπιους και ο ρατσισμός έναντι των ταξιδιωτών που επιλέγουν την ελεύθερη κατασκήνωση, σε πολλά μέρη γρήγορα αντικαταστάθηκε από την αποδοχή και την προσμονή των επισκεπτών. Αυτή η μεταστροφή είχε τις αιτίες της στους οικονομικούς λόγους αλλά κυρίως γιατί «έπαιρνε ζωή ο τόπος τους και πάλι». Οι μικρές κλειστές κοινωνίες έρχονταν σε επαφή με διαφορετικούς ανθρώπους με υψηλό μορφωτικό επίπεδο γνώσης και διαφορετικού τρόπου σκέψης.

Τότε λοιπόν γιατί κάτι τόσο ευχάριστο είναι παράνομο; Οι περισσότεροι συμπεραίνουν ότι ευθύνεται η ανάπτυξη, διότι κάποιιοι επιχειρηματίες θεωρούν ότι θίγονται οικονομικά. Και προς υπεράσπισή τους προτάσσουν επιχειρήματα όπως: «Το κράτος χάνει σημαντικά έσοδα», η «ρύπανση» και ο «κίνδυνος πυρκαγιάς» με τα οποία προπαγανδίζουν μεγάλη μερίδα των τοπικών κοινωνιών. Να μη λησμονηθούν ακραίοι και προσβλητικοί χαρακτηρισμοί για τους υπέρμαχους της ελεύθερης κατασκήνωσης όπως: άπλητοι, χασομέρηδες, βρωμιάρηδες ως αποτέλεσμα της πλύσης εγκεφάλου. Όμως από την αμάθεια ως την άκριτη κατάκριση η απόσταση δεν είναι μικρή. Εξίσου μεγάλη δεν είναι η απόσταση από την άκριτη κατάκριση ως τον (νεο)φασισμό. Γιατί κανείς από όλους εκείνους που δηλώνουν ενδιαφέρον για την πρόοδο του τόπου τους, δεν σκέφτηκε ποτέ να ποινικοποιήσει το booking, ή τα all inclusive πακέτα διακοπών στους τουρίστες επειδή πληρώνουν πολύ λιγότερα από τους

υπόλοιπους παραθεριστές και καταναλώνουν ελάχιστα στον τόπο που απολαμβάνουν... Ή ακόμα και νέες μορφές τύπου airbnb που ναι μεν στηρίζουν τον τουρισμό αλλά αλλοιώνουν τα μορφολογικά και κοινωνικά χαρακτηριστικά πολλών τόπων.

Έχει αναλογιστεί κανείς πως οι ελεύθεροι κατασκηνωτές συνεισφέρουν στην τοπική οικονομία του κάθε τόπου που επισκέπτονται, περισσότερο από κάθε άλλον και σε πολλούς

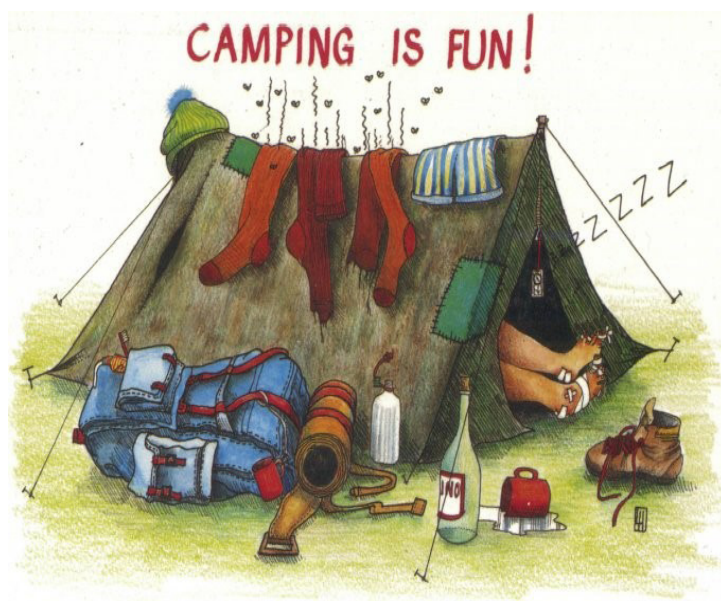
τομείς; Πηγαίνουν σχεδόν καθημερινά σε ταβέρνες, οπωροπωλεία, μπακάλικά, καφέ, φούρνους, σε караβάκια για ανεφοδιασμό, ή για επισκέψεις στο νησί, σε λεωφορεία, βενζινάδικα, μουσεία. Επομένως ο μόνος χαρακτηρισμός που χρίζει εγκυρότητα είναι αυτός της ελεύθερης κάμπιας και κανένας άλλος!

Τίθεται λοιπόν ένα βασικό ζήτημα. Ποιο είδος ανάπτυξης είναι το επιθυμητό. Μαζική και προς όφελος λίγων επιχειρηματιών ξένων ή Ελλήνων, ή τοπική ανάπτυξη, που βοηθάει στην ενίσχυση της τοπικής οικονομίας, στη δημιουργία θέσεων εργασίας, στην παραμονή των νέων ανθρώπων στα μέρη τους, στην αποκέντρωση και το ξαναζωντάνεμα «ξεχασμένων» περιοχών;

Αναφορικά με το θέμα της ρύπανσης, να σημειωθεί ότι έκθεση του ΟΗΕ για τον βιώσιμο τουρισμό το 2008 έχει αναδείξει τις επιπτώσεις του μαζικού τουρισμού στο περιβάλλον, καθώς ο τουρίστας καταναλώνει περισσότερο ρεύμα κατά 30% από τον κάτοικο ενώ στην περιοχή της Μεσογείου το 2013 επισημαίνεται η αυξημένη κατανάλωση νερού, αφού ο τουρίστας καταναλώνει 3 έως 4 φορές περισσότερο νερό απ' ό,τι ένας τοπικός κάτοικος.

Η αξιοποίηση εναλλακτικών τρόπων τουρισμού θα μπορούσε να λειτουργήσει στον αντίποδα εξισορροπώντας τις αρνητικές συνέπειες, με στόχο το σεβασμό και την προστασία του περιβάλλοντος. Αυτό μπορεί να υλοποιηθεί πέρα από την ατομική ευαισθητοποίηση, και με τοπική μέριμνα. Τέτοιες πρωτοβουλίες όπως η οικοδόμηση «αποδεκτού επιπέδου υποδομής» όπως: χώροι υγιεινής, παροχή νερού, χώροι διαχωρισμού και συλλογής απορριμμάτων, σήμανση.

Το ελεύθερο κάμπινγκ ανταποκρίνεται σε συγκεκριμένες ανάγκες και συνδέεται με την κουλτούρα μεγάλων πληθυσμιακών ομάδων της χώρας μας, καθώς για πολλούς αποτελεί μοναδικό τρόπο διακοπών για τα βαλάντια τους. Σχετίζεται άμεσα με την επανάκτηση του δημόσιου χώρου από τον ιδιωτικό των περιφραγμένων κάμπινγκ και παραλιών και της φύσης ως αντικείμενο επιχειρηματικής εκμετάλλευσης.

Απαγορευμένο ή μη, το ελεύθερο κάμπινγκ αποτελεί ελεύθερη επιλογή και δικαίωμα των ανθρώπων και κανείς δεν μπορεί να τους το στερήσει όσο υπάρχει ο σεβασμός στη φύση. «Το ελεύθερο, όσο και αν βάλλεται απλά γίνεται πιο Intellectual» και ο πληθυσμός των ελεύθερων καμπιών ολοένα και πληθαίνει!

ΤΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

- Τα τελευταία 6 χρόνια, κάτι σπουδαίο διοργανώνεται από τον Ελληνικός Ορειβατικός Σύνδεσμος Κυριακίου. **Ο λόγος για το Μουσικό Φεστιβάλ Δάσους, στην πανέμορφη Αρβανίτσα.** Πρόκειται για 3ήμερο Ιουλιανό φεστιβάλ ελληνικής μουσική κοντά στην Αττική, που πραγματοποιείται σε οροπέδιο το οποίο ξεπροβάλλει ανάμεσα στα έλατα του Ελικώνα, σε υψόμετρο 1000 μέτρων όπου η ανθρώπινη παρέμβαση έχει περιοριστεί στο ελάχιστο. Στη σκηνή του φεστιβάλ, έχουν παρελάσει αγαπημένοι ερμηνευτές και τραγουδοποιοί της εποχής (όπως Σ. Μάλαμας, Θ. Παπακωνσταντίνου κ.α.). Ο χώρος ενδύκνεται και για κατασκηνωτές που επιθυμούν να συνδυάσουν τη συναυλιακή εμπειρία με το προνόμιο της διαμονής κυριολεκτικά στην καρδιά της φύσης.

- Τα Λουτρά Πόζαρ βρίσκονται στους πρόποδες του όρους Καιμακτσάλαν, Η περιοχή βρίσκεται στις όχθες του θερμοπόταμου που διασχίζει το φαράγγι. Χρόνια τώρα, επισκέπτες καταφθάνουν στα Λουτρά Πόζαρ από κάθε γωνιά της Ελλάδας. Άλλοι για να δεχθούν τις ευεργετικές ιδιότητες των ιαματικών νερών (θεραπευτικών – χαλαρωτικών), άλλοι για να αποδράσουν σε μέρη απaráμιλλης φυσικής ομορφιάς και κάποιοι για να θαυμάσουν τα ιστορικά μνημεία. Το 2012 ήλθε να προστεθεί ακόμη ένας λόγος επίσκεψης της περιοχής. Το **Φεστιβάλ Πόζαρ** το οποίο κάθε χρόνο προσελκύει χιλιάδες φανατικούς επισκέπτες στις αρχές του Ιουλίου, καταλαμβάνοντας μια από τις κορυφαίες θέσεις των καλοκαιρινών μουσικών φεστιβάλ της Ελλάδος. Άλλη μια καλή πρόταση για να περάσει κανείς στη φύση συνδυάζοντας κάμπινγκ και καλή ελληνική έντεχνη μουσική.

- Και ποιος δεν γνωρίζει το **River Party**; Διοργανώνεται εδώ και 39 χρόνια τον τρίτο μήνα του καλοκαιριού, σε ένα πανέμορφο τόπο μέσα στο δάσος, στο Νεστόριο Καστοριάς. Ο χώρος στεγάζει μουσικές συναυλίες, δραστηριότητες και κατασκήνωση. Το φάσμα της μουσικής είναι μεγάλο...από έντεχνο, ροκ ως και λαϊκό ή και φολκ, τόσο από Έλληνες όσο και από ξένους καλλιτέχνες. Ακόμα και για όσους δεν διαθέτουν δικό τους εξοπλισμό για camping, υπάρχουν διαθέσιμες σκηνές από τους διοργανωτές. Οι πρώτες του εμφανίσεις είχαν ως βασικό στοιχείο την επαφή του κόσμου με τη φύση και την τέχνη της μουσικής ως μια εναλλακτική πρόταση διακοπών. Τα τελευταία χρόνια βέβαια αυτή η μορφή αλλάζει, ωστόσο παραμένει μια καλή πρόταση διακοπών.

- Το **River Flow Festival 2017 – 6 Years Celebration** ξεκίνησε το καλοκαίρι του 2012 ως το πρώτο υπαίθριο Hip Hop Festival

στην Ελλάδα, φέροντας την υπογραφή της τοπικής ομάδας των UNRATED. Πρόσφατα έκανε εμφάνιση με την ανανεωμένη και φρέσκια μορφή του όπου το Hip Hop συναντήθηκε με την underground ηλεκτρονική μουσική (Dubstep, Trance Drum & Bass) και όλα αυτά μες την καρδιά της φύσης. Happenings, ασταμάτητη μουσική και μια πολύ προσεγμένη διοργάνωση που περιλαμβάνει όλες τις ανέσεις που θα μπορούσε ένα Ελληνικό φεστιβάλ (με ευρωπαϊκές προδιαγραφές) να προσφέρει για να διεξαχθεί ένα ονειρικό μουσικό 4ήμερο.

- Το **Matala Beach Festival**, ένα 3ήμερο ταξίδι στις θρυλικές σπηλιές των Ματάλων, στον κόσμο των Hippies, των παιδιών των λουλουδιών, ενός ρεύματος που επηρέασε όλο τον κόσμο. Γίνεται στις αρχές του καλοκαιριού. Το Matala Camping προσφέρει βασικές υπηρεσίες σε ένα μεγάλο έδαφος, που βρίσκεται ακριβώς δίπλα από την παραλία των Ματάλων με τις διάσημες σπηλιές! Δίνει την δυνατότητα να ζήσετε τον «Μύθο των Ματάλων», όπως στις δεκαετίες του '60 και του '70.

- Εδώ και 7 χρόνια διοργανώνεται στον Αλμυρό, τον μήνα Αύγουστο, ένα από τα καλύτερα μουσικά φεστιβάλ. Το **Los Almiros Festival** που μοναδικό στόχο έχει να φέρει κοντά όσους αγαπάν τη μουσική. Πρόκειται για τη πιο μεγάλη και ανεξάρτητη γιορτή. Πιστό στις αρχές της αυτοοργάνωσης, της συλλογικότητας και της συμμετοχή κόντρα στο κέρδος και την εμπορευματοποίηση της τέχνης. Πάντα με ελεύθερη είσοδο, ελεύθερο Camping και πάντα ανοιχτό για όλους. Με τα υψηλότερα στάνταρ τόσο στο καλλιτεχνικό, όσο και το οργανωτικό επίπεδο. Στο "LAF" θα ξυπνάς με Θραξ Πανξ και θρακιώτικους ήχους με γκάνιντες, θα μεσημεριάζεις με Naxatras, ξενυχτάς με Planet of Zeus και θα καληνυχτίζεις με Βέβηλο. Και όλα αυτά, με πρωταρχικό κριτήριο το σεβασμό του κοινού και βασικό στόχο τη διασκέδαση όλων.

- Ο κρόκος Κοζάνης δεν είναι το σήμα κατατεθέν της από τη στιγμή που δημιουργήθηκε το **φεστιβάλ Γιορτές της Γης** στη Βλάστη Κοζάνης. Σε μια εποχή που οι συλλογικότητες υποχωρούν, το περιβάλλον φαίνεται να απασχολεί όλο και λιγότερο τους πολίτες και επιπλέον επιλέγοντας έναν που γειτνιάζει με μια περιοχή περιβαλλοντικά υποβαθμισμένη από τα θερμοηλεκτρικά εργοστάσια της ΔΕΗ, η διοργάνωση των Γιορτών της Γης έδινε την εντύπωση ενός χαμένου στοιχήματος. Από την πρώτη κιόλας χρονιά, το 2001, κατάφεραν να «τραβήξουν» τα βλέμματα όλων όσων αναζητούν κάτι διαφορετικό. Εύστοχα χαρακτηρίστηκε από τον τύπο ως «ένα φεστιβάλ για σκεπτόμενους ανθρώπους», καθώς οι επισκέπτες συμμετέχουν σε πλήθος πολιτιστικών και περιβαλλοντικών δραστηριοτήτων, που επιπλέον αποτελούν μια πρόταση εναλλακτικών διακοπών, μια πρόταση πολιτιστική, μια πρόταση διαχείρισης του ελεύθερου χρόνου, ακόμα και μια πρόταση εναλλακτικής διατροφής.

- 14-21 Ιουλίου 2018, το **Φεστιβάλ Βοβούσας** επιστρέφει. Γαντζωμένη στα 1000 μέτρα ανάμεσα στις κορυφές της βόρειας Πίνδου, πήρε το όνομά της από τον ποταμό Αώο και τη βοή που προκαλεί όταν τη διασχίζει. Το θαυμάσιο μονότοξο γεφύρι (1748) που ενώνει τους δύο μαχαλάδες, αποτελεί ύψιστη πράξη πολιτισμού και συμβολίζει τον παντοτινό αγώνα του ανθρώπου για επιβίωση μέσα από την αλληλεγγύη και την επικοινωνία. Πέρα από εκθέσεις και προβολές, το πρόγραμμα περιλαμβάνει συναυλίες, σεμινάρια, ομιλίες, και πολλά άλλα. Καλοκαιρινά φεστιβάλ γίνονται παντού στην Ελλάδα, ορεινό όμως μόνο ένα. Μήπως ήρθε ο καιρός να πάρετε κι εσείς τα ελληνικά βουνά προσωπικά; Η Βωβούσα δεν είναι μόνο πολιτισμός, αλλά και ένας εναλλακτικός προορισμός, για εκείνους που επιλέγουν τα βουνά και τα ποτάμια μακριά από τις πολύβουες αυγουστιάτικες παραλίες.

- Το **φεστιβάλ Βρύσης Τυρνάβου** το ξέρεις? Πρέπει να το μάθεις καθώς γεννήθηκε το 2011 από μια παρέα φίλων που αγαπάν τη μουσική και θέλουν να το μοιραστούν! Είναι ένα αυτοργανωμένο και αυτοδιάθετο φεστιβάλ, που το οργανώνουν κάθε χρόνο τον Αύγουστο, με πολύ μεράκι. Ορμώμενοι από τις κοινωνικοπολιτικές τους ανησυχίες, οι οργανωτές έχουν πλαισιώσει το φεστιβάλ με συλλογικότητες και ομάδες της γύρω περιοχής όπως το κοινωνικό φαρμακείο- Ιατρείο Λάρισας, την Αντιρατσιστική πρωτοβουλία Λάρισας κ.α. Το φεστιβάλ Βρύσης Τυρνάβου είναι ακόμα μια εξαιρετική επιλογή για να περάσεις ένα 2ημερο με τη σκηνή σου κάτω από τους πλάτανους με τους ήχους των “ψύλλων στ’ άχυρα” και πολλών άλλων καλλιτεχνών.

- Τελευταίο και εξωτικότερο....το **Woodstock της Σερβίας!** Από το 1961, στο μικρό ορεινό χωριουδάκι Γκούτσα της Σερβίας, λαμβάνει χώρα κάθε χρόνο η μεγαλύτερη γιορτή χάλκινων πνευστών παγκοσμίως. Για μια εβδομάδα μέσα στον Αύγουστο συγκεντρώνονται οι (κατά κύριο λόγο τσιγγάνικες) μπάντες της Σερβίας και διαγωνίζονται παίζοντας παραδοσιακές μελωδίες των τσιγγάνων Roma των βαλκανίων, για την ανάδειξη της καλύτερης μπάντας. Ωστόσο, αυτό που θα δει κάποιος πηγαίνοντας στη Γκούτσα είναι, περισσότερο από οτιδήποτε άλλο, μια τυπικά βαλκανική ατμόσφαιρα, όπου ο διαγωνισμός χάλκινων πνευστών αποτελεί απλή αφορμή για γλέντι. Στη Γκούτσα πας για να πεις μπίρα και ρακίγια (τοπική ρακή), να χορέψεις και να φας κρέας..Για να ζήσουν από κοντά όσα έχουν δει στις ταινίες του Εμίρ Κουστουρίτσα , να ζήσεις στον “καιρό των τσιγγάνων” και να χορέψεις στους ρυθμούς του Μπρέγκοβιτς. Άνθρωποι πλένονται στο στάσιμο ποτάμι του χωριού. Αρνιά σουβλίζονται

στους δρόμους και η έντονη μυρωδιά της τσίκνας σύντομα ποτίζει τα ρούχα και το δέρμα σου. Κόσμος σε κατάσταση μέθης χορεύει και τραγουδά στα δρομάκια του χωριού, σαν να έχει βακχέψει υπό τους ήχους της τρομπέτας, που δε σταματά ούτε στιγμή το διαπεραστικό της τραγούδι. Το Ederlezi και το Kalashnikon παίζουν ασταμάτητα και αν δε σου αρέσει....στην Γκούτσα τους!

Κατάλληλο...απαραίτητη εναλλακτική σκέψη

Αγαπητέ αναγνώστη του ζιζανίου,

Παρακάτω σας προτείνουμε μερικές ταινίες, σειρές και ντοκιμαντέρ που δείχνουν τον κόσμο διαφορετικά από α κυρίαρχα πρότυπα, κανάλια και media. Προσοχή! Απαραίτητη η εναλλακτική σκέψη!

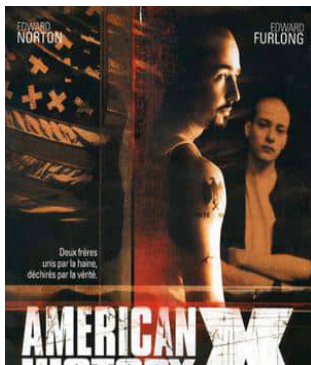
Με εκτίμηση,

ΓΙΑ ΤΟΝ (Anti)ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ (Anti)ΡΑΤΣΙΣΜΟ..

Ταινίες:

Γη και ελευθερία

Ο σπουδαίος κινηματογραφιστής Κεν Λούουτς φιλοτεχνεί με μαεστρία τη συγκινητική ιστορία του εμφυλίου πολέμου της Ισπανίας, καθώς ο στρατηγός Φράνκο προσπαθεί να πάρει τα ηνία της χώρας. Ο άνεργος David από το Λίβερπουλ ακολουθεί τα βαθύτατα δημοκρατικά του αισθήματα και βρίσκεται οικειοθελώς στην Ισπανία για να συνταχθεί με τις αντιφασιστικές δυνάμεις, βιώνοντας από πρώτο χέρι τις φρικαλεότητες του πολέμου. No pasaran!

Μαθήματα αμερικάνικης ιστορίας

Ο 16χρόνος Ντάνι γράφει μια ιδιότυπη εργασία για το μάθημα της ιστορίας με θέμα τις περιστάσεις που οδήγησαν στη φυλακή τον μεγαλύτερο αδερφό του Ντέρεκ. Μέσα από το κείμενο της εργασίας και αλληπάλληλα φλας μπακ σε ασπρόμαυρο πληροφορούμαστε τα γεγονότα που καθόρισαν τη συμπεριφορά του τελευταίου. Η δολοφονία του πατέρα του τον ωθεί σε μια φιλοσοφία μίσους στην οποία διοχετεύει την αδιαμφισβήτητη ευφύια του. Μετατρέπεται σε αρχηγό ενός τοπικού κινήματος νεοναζί για να βρεθεί στη συνέχεια στη φυλακή για διπλή ανθρωποκτονία. Πλήρως αναμορφωμένος πλέον προσπαθεί να σώσει τον αδερφό του ο οποίος τον λάντρευε σαν είδωλο από τη βία και τον φανατισμό που πρέσβευε.

Μαζί ή τίποτα:

Τίποτα δεν σταματά την Κάτια, τη 35χρονη Γερμανίδα που παντρεύεται τον τουρκικής καταγωγής Νούρι, ακόμα και μέσα στη φυλακή. Εκείνος, πρώην έμπορος ουσιών αλλά τώρα αποφασισμένος να αλλάξει τη ζωή του, εκείνη φοιτήτρια ανθρωπολογίας που αψηφά την επικριτική της μητέρα. Εξι χρόνια μετά εκείνος δουλεύει στο φορολογικό γραφείο που έχει στήσει για να βοηθά τους Τούρκους μετανάστες, εκείνη φέρνει τον εξάχρονο γιο τους για να περάσει την μέρα με τον μπαμπά του. Μόνο που δε θα είναι μία συνηθισμένη μέρα για την οικογένειά τους. Μία βόμβα εκρήγνυται ακριβώς μπροστά από το γραφείο του Νούρι και η Κάτια χάνει τον σύντροφό της, το παιδί.

Η πραγματική όμως τραγωδία δεν έχει ακόμα ξεκινήσει. Γιατί το ωστικό κύμα που προκαλεί αυτή η έκρηξη έχει να κάνει με πολλά περισσότερα. Ποιος ευθύνεται; Γείτονες, media, φίλοι αλλά και οι ίδιοι οι γονείς τεντώνουν το δάχτυλο στο παρελθόν του Νούρι. Η αστυνομία ψάχνει ενόχους σε γνωστά ρατσιστικά μονοπάτια (ακόμα και το σκίτσο μιας γυναίκας που περιγράφει η Κάτια μεταφράζεται σε «ανατολικοευρωπαϊά»). Η πραγματικότητα όμως είναι ακόμα πιο ζοφερή: το χτύπημα ήταν εθνικιστικό, οι ένοχοι είναι Γερμανοί, και το νεοναζιστικό φασιστικό ρεύμα που δε δέχεται οποιαδήποτε διαφορετικότητα να συνυπάρχει, ηχηρά παρόν. Θα μπορέσει να επέλθει μία λύση μέσα από το δημοκρατικό δικαστικό σύστημα; Ή η αυτοδικία είναι ο μόνος δρόμος;

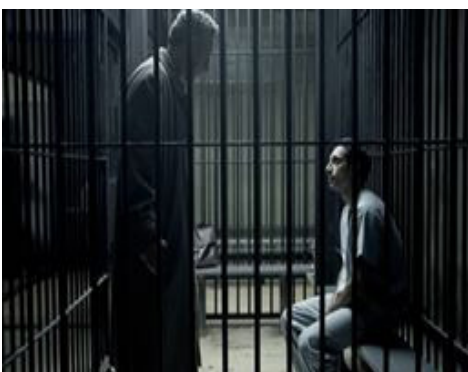

Ντοκιμαντέρ:**Τα κορίτσια της χρυσής αυγής(Χ.Α):**

Το ντοκιμαντέρ είναι πέρα από όλα τα άλλα ένα πολύτιμο ντοκουμέντο που αποτυπώνει μέσα από τις «πρωταγωνίστριες» γυναίκες της ναζιστικής οργάνωσης όλες τις πτυχές της δράσης των μελών της οργάνωσης, όπως και την πλήρη ταύτιση με την εθνικοσοσιαλιστική ιδεολογία. Αναδεικνύει με μοναδικό τρόπο το πώς είναι δυνατό να συνδυάζονται όλα τα στερεότυπα μιας τυπικής ελληνικής οικογένειας: βαφτίσια, οικογενειακά τραπέζια, συγγενικές σχέσεις με τα όπλα, τις σβάστικες, τα παραγγέλματα, τη στρατιωτική πειθαρχία και κυρίως την ιεραρχία. Οι γυναίκες (κόρες, σύζυγοι, μητέρες) που ανέλαβαν τα ηνία της Χρυσής Αυγής όταν η ηγεσία της προφυλακίστηκε μέχρι το «πανηγυρικό» τραπέζι της αποφυλάκισης...

Φασισμός Α.Ε:

Το πάντα επίκαιρο ντοκιμαντέρ ΦΑΣΙΣΜΟΣ Α.Ε δημιουργήθηκε χωρίς καμία χρηματοδότηση από κόμματα και εταιρείες. Το σενάριο υπογράφει ο δημοσιογράφος Άρης Χατζηστεφάνου. Θέλει να σας διηγηθεί μικρές, άγνωστες ιστορίες από το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον του φασισμού και τις διασυνδέσεις του με τα οικονομικά συμφέροντα κάθε εποχής. Θα ταξιδέψετε από την Ιταλία του Μουσολίνι, στην Ελλάδα της κατοχής, του εμφυλίου και της δικτατορίας και από τη ναζιστική Γερμανία του Χίτλερ στο σήμερα. Το νέο ντοκιμαντέρ θα συνεχίσει στα βήματα του Debtocracy και του Catastroika.

Σειρες**The night of**

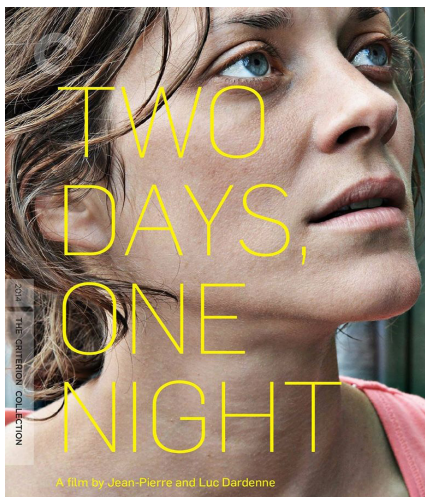
Ενας νεαρός Αμερικανός, με καταγωγή (και όψη) από το Πακιστάν, ντροπαλός και ευγενικός, παίρνει κρυφά το ταξί του πατέρα του, για να πάει σε ένα πολλά υποσχόμενο πάρτι. Χάνεται και μια όμορφη και μυστήρια νεαρή, ζητά να την πάει κάπου. Εκείνος, ενώ θα πρέπει να αρνηθεί καθώς δεν εργάζεται, κάνει ότι ο καθένας μας. Λέει ναι και από τότε ακολουθεί πιστά ότι του ζητά το κορίτσι. Μπυρίτσα, ναρκωτικά, σεξ. Το πρωί που θα ξυπνήσει όμως, αυτό που βλέπει, θα αλλάξει τα πάντα.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΡΓΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΦΤΟΧΕΙΑ...

Ταινίες

I, Daniel Blake

Έπειτα από ένα σοβαρό καρδιακό επεισόδιο ο 59χρονος ξυλουργός Ντάνιελ Μπλέικ δεν μπορεί να δουλέψει και περιμένει το κρατικό επίδομα για να ζήσει. Η γραφειοκρατία όμως του δημιουργεί διαρκώς προσκόμματα και τον οδηγεί σε αδιέξοδο. Χρυσός Φοίνικας στις Κάνες για μια μαχητική, συγκινητική, κατά στιγμές απλοϊκή, αλλά απόλυτα επείγουσα κοινωνική διαμαρτυρία

Δύο μέρες, μια νύχτα

Η Σάντρα (Μαριόν Κοτιγιάρ - Marion Cotillard), είναι μία νεαρή σύζυγος και μητέρα, η οποία εργάζεται σ' ένα εργοστάσιο φωτοβολταϊκών σε μία μικρή πόλη του Βελγίου. Κατά την απουσία της σε αναρρωτική άδεια, το αφεντικό της συνειδητοποιεί ότι μπορεί να καλύψει τη βάρδια της με μικρές υπερωρίες και χρηματικά μπόνους. Καλεί λοιπόν τους συναδέλφους της Σάντρας και τους ανακοινώνει την απόφασή του. Η μοίρα πλέον της νεαρής κοπέλας βρίσκεται στα χέρια των δεκαέξι (16) εργατών - συναδέλφων της. Αυτοί είναι οι οποίοι πλέον καλούνται να αποφασίσουν αν θα αρνηθούν τα μπόνους τους για να κρατήσει τη δουλειά της η Σάντρα.

Ντοκιμαντέρ :

AGORA- Από τη Δημοκρατία στις αγορές

Ο Γιώργος Αυγερόπουλος στρέφει την κάμερά του προς την πατρίδα του. Καταγράφει την εξέλιξη της κρίσης από τα πρώτα στάδια, ενώ αφουγκράζεται τον αντίκτυπό της στη ζωή απλών ανθρώπων, τους οποίους παρακολουθεί σε βάθος χρόνου. Παρακολουθεί την άνοδο του φασισμού αλλά και των κινημάτων αλληλεγγύης, ενώ παράλληλα αναζητεί απαντήσεις από τις σημαντικότερες πολιτικές προσωπικότητες της χώρας, καθώς και από ειδικούς αναλυτές και αρμόδιους για τη λήψη αποφάσεων από τη διεθνή πολιτική σκηνή.

Σειρές:

The wire

Στο "Wire" η έννοια της σεζόν αποκτά αληθινή υπόσταση. Κάθε ένας από τους 5 κύκλους της σειράς εξετάζει ένα διαφορετικό γρανάζι του συστήματος, χωρίς να φοβάται να παραμερίσει γνώριμα περιβάλλοντα και χαρακτήρες, προκειμένου να πει αυτά που πρέπει να πει. Μία σεζόν είναι στις γωνίες, μία στα λιμάνια και τα σωματεία, μία στην αστυνομία και στους διαδρόμους της πολιτικής, μία στα σχολεία, και μία στα γραφεία μιας εφημερίδας. Κάθε μία ιστορία, ένα μικρό κομμάτι του συγκλονιστικού συνόλου. Η ίδια η ύπαρξη της σειράς αποδεικνύει πως καμιά φορά τα παραμύθια είναι αληθινά. Είναι μια σειρά, μια δύσκολη σειρά, που ποτέ δεν έκανε μεγάλα νούμερα και, σκανδαλωδώς, ποτέ δεν διακρίθηκε ιδιαίτερα στις παντός είδους βραβεύσεις.

ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ:

Ταινίες

Το λιμάνι της Χάβρης

Ο Μαρσέλ Μαρξ, ένας ηλικιωμένος πρώην συγγραφέας, αυτοεξόριστος στη Χάβρη, το δεύτερο μεγαλύτερο λιμάνι της Γαλλίας, μοιράζει τον χρόνο του ανάμεσα στη δουλειά του λούστρου, στις επισκέψεις του στο στέκι του και στη φροντίδα της άρρωστης γυναίκας του. Όλα αυτά μέχρι να γνωρίσει τυχαία τον Αρλετί, ένα νεαρό «παράνομο» Αφρικανό μετανάστη. Ο Μαρσέλ συγκεντρώνει τα τελευταία αποθέματα ανθρωπιάς και βοηθά τον νεαρό μετανάστη να φτάσει στη δικιά του γη της επαγγελίας.

Πλατεία Αμερικής

Στην υπόθεση του έργου, ο Τάρεκ, πρόσφυγας από τη Συρία, βρίσκεται με τη δεκάχρονη κόρη του στην Ελλάδα με σκοπό να μεταβεί στη Γερμανία. Με τη βοήθεια του Χασάν, ενός διακινητή μεταναστών, καταστρώνουν το σχέδιο εξόδου από την Ελλάδα, με πλαστά διαβατήρια. Ο Μπίλι, ένας ροκ σαραντάρης, ιδιοκτήτης μπαρ στην πλατεία Αμερικής, έχει βαλτώσει με τη μοναχική ζωή του. Όταν η Τερέζα, μια μουσικός από την Αφρική, έρχεται να κάνει τατουάζ στο παράνομο τατουάζ στο πατάρι του μπαρ, ο Μπίλι την ερωτεύεται. Η Τερέζα, όμως, προκειμένου να πραγματοποιήσει το

όνειρό της αποφασίζει να μεταναστεύσει στη Γαλλία. Ο Νάκος, παλιός φίλος του Μπίλι, ζει ακόμη με τους γονείς του, μισεί τους ξένους που του έχουν πάρει την πλατεία και θέλει να γίνουν όλα όπως παλιά. Έτσι, καταστρώνει ένα σχέδιο «εξολόθρευσης» μεταναστών. Γίνεται, όμως, ένα μοιραίο λάθος. Το μοιραίο λάθος του Νάκου γίνεται η αφορμή ν' ανατραπούν τα σχέδια της Τερέζας και του Τάρεκ, αλλά και η μοίρα του Μπίλι.

Ντοκιμαντέρ

Πατέρες Και Γιοί

Ένας Σύρος σκηνοθέτης επιστρέφει στη γή των προγόνων του κερδίζοντας την εμπιστοσύνη μιας οικογένειας τζιχαντιστών και παρακολουθεί την καθημερινότητά της για 2 χρόνια. Μια ανατριχιαστική αλλά και λυρική ματιά στο τι σημαίνει να μεγαλώνεις στο χαλιφότο, η οποία προσπαθεί να αποτυπώσει τον χειρότερο εφιάλτη μας προκειμένου να τον δαμάσει.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

Ταινίες

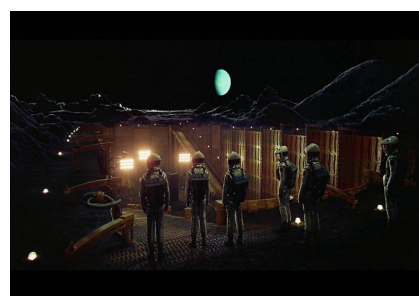

Ex machina:

Είναι το μοναδικό αυτό είδος sci-fi, που σε κάνει να σκεφτείς, να συζητήσεις, να έρθεις στη θέση των πρωταγωνιστών. Είναι το είδος επιστημονικής φαντασίας που ελκύει θαυμαστές από πολλά άλλα είδη, είτε αυτό είναι δράμα, είτε είναι κοινωνικοφιλοσοφία. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει πως η ταινία είναι άχαρη ή βαρετή. Κάθε άλλο, χαρίζει με έναν ιδιαίτερο τρόπο μια μοναδική ένταση, συνδυασμένη με μοντέρνα, όμορφη εικόνα και ένα καθηλωτικό σενάριο.

2001- Η Οδύσσεια του διαστήματος:

Η ιστορία εστιάζει στην επαφή του ανθρώπου σε όλη την ιστορία του κόσμου με μυστηριώδεις μαύρους μονόλιθους που φαίνεται να επηρεάζουν την εξέλιξη της ανθρωπότητας. Το έτος 2001 ένας τέτοιος μονόλιθος εμφανίζεται στη σκοτεινή πλευρά της σελήνης και ένας άλλος σε τροχιά γύρω από τον Δία. Το διαστημόπλοιο Ντισκάβερι 1 με τους αστροναύτες Ντέιβιντ Μπόουμαν και Φρανκ Πόουλ ξεκινάει ένα ταξίδι χρόνων για να τον προσεγγίσει και να τον ερευνήσει.

Σειρές

Black mirror:

Αν η τεχνολογία είναι ναρκωτικό –και μοιάζει όντως να είναι– τότε ποιες ακριβώς είναι οι παρενέργειες; Στα όρια αυτής της περιοχής –ανάμεσα στην απόλαυση και στη δυσφορία– κινείται το Black Mirror. Ο «μαύρος καθρέπτης» του τίτλου είναι αυτός που συναντάς σε κάθε τοίχο, σε κάθε γραφείο, στην παλάμη του κάθε χεριού: η παγωμένη, λαμπερή οθόνη μιας τηλεόρασης, ενός μόνιτορ, ενός smartphone.

Mr Robot:

Η σειρά ακολουθεί τη ζωή του Έλλιοτ Άντερσον, ενός νέου άντρα που ζει στην Νέα Υόρκη, ο οποίος εργάζεται σε μία cybersecurity εταιρία, την Allsafe, σαν τεχνικός ασφαλείας. Αφού υποφέρει διαρκώς από κοινωνική αγχώδη διαταραχή και Κατάθλιψη, οι σκέψεις του Έλλιοτ φαίνονται να επηρεάζονται από την παράνοια και τις παραισθήσεις. [3] Συνδέεται με τους ανθρώπους χακάροντάς τους που συνήθως τον οδηγεί σε μια συμπεριφορά ίντερνετικού- εθελοντή φρουρού. Στρατολογείται από έναν μυστήριο εξεγερσιακό αναρχικό γνωστό σαν "Mr. Robot" και συμμετέχει στη ομάδα του από hacktivists γνωστή με το όνομα "fsociety". Μία από τις αποστολές τους είναι να ακυρώσουν όλα τα χρέη καταστρέφοντας μια από τις μεγαλύτερες εταιρίες στον κόσμο, την E Corp ("Evil Corp" [=Κακή Εταιρία] όπως την αποκαλεί ο Έλλιοτ), η οποία τυγχάνει να είναι ένας από τους μεγαλύτερους πελάτες της Allsafe.

Και Εγένετο Φως

Κάπου στη νότιο Γαλλία, επιστήμονες από 37 χώρες κατασκευάζουν την πιο σύνθετη μηχανή στην ιστορία της τεχνολογίας: Έναν τεχνητό ήλιο. Αν τα καταφέρουν, θα ρίξουν φως στην παραγωγή φθηνής και άφθονης ενέργειας για εκατομμύρια χρόνια. Αν αποτύχουν, θα γίνουν μέρος του μεγαλύτερου φιάσκου όλων των εποχών.

Σεξισμός και LGBTQ + vs racism....

Ταινίες

Ακόμα κρύβομαι για να καπνίσω

Στην Αλγερία γυναίκες διαφορετικών ηλικιών και κοινωνικών τάξεων συναντιούνται σε ένα αλγερινό χαμάμ και μιλούν για τη ζωή τους, ενώ εκεί έχει βρει καταφύγιο και μια νεαρή έγκυος, την οποία αναζητά ο «ατιμασθείς» αδερφός της.

Lawrence anyways:

Ο Λόρενς είναι ένας νεαρός φιλόλογος που ζει μια φυσιολογική ζωή και μια παθιασμένη ερωτική σχέση με τη Φρεντ. Μια μέρα όμως της ανακοινώνει ότι νιώθει γυναίκα και θέλει να ντύνεται ανάλογα, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι επιθυμεί να διακόψουν τη σχέση τους. Ενάντια σε όλους τους κοινωνικούς κανόνες, οι δυο τους δοκιμάζουν να προχωρήσουν μαζί...

Σειρές

The handmaid's tale

Η υπόθεση της σειράς λαμβάνει χώρα σε μία δυστοπική κοινωνία στην Αμερική όπου η κυβέρνηση ξαφνικά αφαιρεί τα δικαιώματα από τις γυναίκες και τις χρησιμοποιεί ως μέσα αναπαραγωγής. Ο εξευτελισμός, οι ακραίες τιμωρίες και τα βασανιστικά μέσα που χρησιμοποιούνται για τη συμμόρφωση τους, κυριαρχούν στη νέα τους ζωή! Κεντρικό πρόσωπο η Offred (Elizabeth Moss) η οποία χωρίζεται βίαια από την οικογένειά της και βρίσκεται αιχμάλωτη υπό το νέο καθεστώς. Η Offred θα αναγκαστεί να αποφασίσει εάν θα προσπαθήσει να ξεφύγει ή εάν θα υποκύψει και θα υποστεί την καθημερινή ταπείνωση.

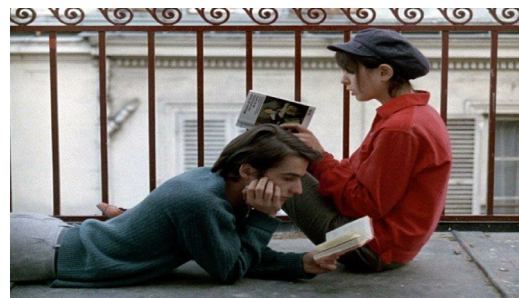

Για το Μάη του '68

Ταινίες

Η Κινέζα - Jean Luc Godard

Παρίσι 1967. Πέντε νέοι Μασοίκοί, μεταξύ των οποίων η φοιτήτρια Φιλοσοφίας Βερονίκ και ο ηθοποιός Γκιγιόμ ριζοσπαστικοποιούνται σύμφωνα με τις επιταγές του Μάο. Πιστοί στο πνεύμα της κινέζικης «πολιτιστικής επανάστασης» απορρίπτουν το κομμουνιστικό κόμμα, την αστική ιδεολογία, την αστική κουλτούρα, την αστική τέχνη. Οι νεαροί εξεγερμένοι αφού μελετούν διεξοδικά το «μικρό κόκκινο βιβλίο» του Μάο, αποφασίζουν πως πρέπει να χρησιμοποιήσουν την τρομοκρατία για να φέρουν την κοινωνική αλλαγή αφού, όπως έλεγε και ο Κινέζος ηγέτης, «η επανάσταση δεν είναι πρόσκληση σε δείπνο». Μπαίνοντας στην μασοϊκή (και την εξόφθαλμα πολιτική) του περίοδο ο Ζαν-Λικ Γκοντάρ φτιάχνει με την «Κινέζα» το δικό του μανιφέστο για να συνοδεύσει το πνεύμα του Μάη του 1968. Ζητά ακύρωση κάθε σύμβασης, θάνατο σε κάθε σκουριασμένο μυαλό, καθαρές εικόνες σαν όπλο απέναντι στις ασαφείς ιδέες, φτιάχνοντας μάλλον κάτι που βλέπεται περισσότερο εγκυκλοπαιδικά αλλά με την ορμή ενός σινεμά που - τουλάχιστον για λίγο ή για τη στιγμή που φτιάχτηκε - κάποιος πίστευαν ότι μπορεί να άλλαζε και τον κόσμο.

Ο ΜΙΛΟΥΝ ΤΟ ΜΑΗ - Louis Malle

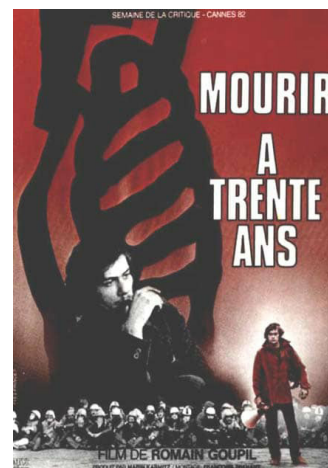

Ο Μιλού δεν έχει αφήσει ποτέ το πατρικό του σπίτι, παρότι έχει πατήσει τα εξήντα. Η μητέρα του, με την οποία ζουν μαζί, πεθαίνει τη στιγμή που ξεσπά ο Μάης του '68 στο Παρίσι. Όλη η οικογένεια μαζεύεται στο εξοχικό για την κηδεία, η οποία γίνεται με φόντο τα γεγονότα. Ο αδερφός του Μιλού, ανταποκριτής της Le Monde στο Λονδίνο, ο οποίος περνάει την περισσότερη ώρα στο ράδιο. Μια ανιψιά, η οποία ενδιαφέρεται για το σπίτι και ένα δαχτυλίδι της γιαγιάς που το έχει η ξαδέλφη της, Καμίγ, κόρη του Μιλού. Ένας οδηγός φορτηγού, ο οποίος μεταφέρει ντομάτες και δεν μπορεί να φτάσει μέχρι το Παρίσι λόγω των γεγονότων, φτάνει με τον ανιψιό του Μιλού, ο οποίος συμμετείχε ενεργά στην εξέγερση. Ο καθένας φτάνει στο εξοχικό με τις δικές του έγνοιες, αλλά, προοδευτικά, είναι η άνοιξη στην εξοχή αυτή που θα κυριαρχήσει, χαλαρώνοντας τους πάντες, ακόμη κι όταν η κηδεία αναβληθεί γιατί ο κληρικός της περιοχής απεργεί. Ο Λουί Μαλ φιλοτεχνεί έναν γοητευτικό μικρόκοσμο της γαλλικής κοινωνίας στα τέλη της δεκαετίας του '60.

Ντοκιμαντέρ

Να Πεθαίνεις στα 30 - Romain Goupil

Η βίαιη (κυριολεκτικά και μεταφορικά) ιστορία ενηλικίωσης δύο φίλων γίνεται το (σχεδόν) πιο διάσημο ντοκιμαντέρ γύρω από τον Μάη του '68. Χρονικό ενός αγοριού που μεγάλωσε μέσα σε μια οικογένεια ανθρώπων του σινεμά και ταυτόχρονα πολιτικοποιημένων τόσο ώστε να βρίσκονται στους δρόμους ήδη όταν ο Ρομέν Γκουπίλ ήταν ακόμη παιδί, το «Να Πεθαίνεις στα 30» που κέρδισε το 1982 τη Χρυσή Κάμερα για πρωτοεμφανιζόμενο σκηνοθέτη στο Φεστιβάλ Καννών είναι ταυτόχρονα ο αποχαιρετισμός του δημιουργού του στον καλύτερο του φίλο που πέθανε σε ηλικία 30 ετών (ο Μισέλ Ρεκανατί, από τις ηγετικές φιγούρες του Μάη) και η αφήγηση μιας ιστορίας που θα μπορούσε να είναι η μοναδική που χρειάζεται να γνωρίζεις για το τι ακριβώς συνέβη στους δρόμους του Παρισιού πριν από πενήντα χρόνια.

L'ENSEIGNEMENT PUBLIC

MAI
68

Organe
mensuel
N° 11
23e année
JUN 1968

Guinancia